

CİNSİYET SAPMALARI VE SOSYAL YAPIMIZDAKİ ETKİLERİ

Halime İNCELER (*)

GİRİŞ

Bu araştırmanın amacı toplumumuzda yaşanan ve boyutu gittikçe büyüyen bir sosyal hastalığın toplumumuzun sosyal bütünleşmesinde, aile yapısında ve değer hükümlerimizde yapabileceği etkileri tespit etmektir.

Bu çalışmayı hazırlarken, bazı gayeleri esas almış bulunmaktayım. Çalışmayı, tabiatındaki ve özellikle sosyal realitedeki bütünlüğü (fert ve cemiyet realitelerinin bütünlüğünü) ortaya koymak gayesiyle yapmış bulunmaktayım. Fertlerdeki arızî patolojik hallerin toplumda meydana getirdiği ve getirebileceği hastalık belirtileri incelenen grup çerçevesinde ortaya konmaya çalışılmıştır. Bu çalışma "ilim için ilim yapma prensibi" gözönünde tutularak hazırlanmıştır.

Sosyologlarımız, yaptıkları araştırmalarda çoğunlukla, ilgilerini belli noktalarda toplamışlar ve bazı sorunları görmezlikten gelmişlerdir ya da gördükleri halde, bazı şeyleri tabû saydıklarından, önemsiz bulduklarından veya ayıp diye nitelendirdiklerinden bu konuda inceleme yapmaktan, ilmi çalışma sergilemekten kaçınmışlardır.

Oysa sosyal bilimlerde ayıp olmaz. Sorunlardan kaçılarak onların halledilmesi mümkün değildir. J.S.Mill'in de belirttiği gibi, "toplumun ıstırap çektiği meselelerden ancak onları açıkça konuşarak kurtarabilirsiniz".

En azından, toplumu rahatsız eden, toplumun bütünlüğünü zedeleyecek olan sosyal problemin varlığının ortaya konması gerekir. Problem ortaya konmadan, onun nasıl çözüleceği düşünülemez. Böyle bir sosyal problemin varlığının ortaya konması akabinde, sosyologlarımızın bu konuda "sorunun çözümü için neler yapılabilir?" diye düşünmelerine doğru bir adım atılmış olacaktır.

Çalışma sırasında, bu sosyal hastalığın geçmişi ve dünyadaki durumundan ziyade "bugün ağırlıklı" bir çalışma yapılmış ve toplumumuzda yaygın olan erkek eşcinselliği üzerinde durulmuştur.

Çalışmayı hazırlarken izlenen metot, tesüdüfi örnekleme yoluyla yüz yüze mülakat olmuştur. Hazırladığım sorular daha ziyade açık nitelik taşıyan, saiklenme sorularıydı.

Ayrıca, bu çalışmada izlenen diğer bir usulde, vesikaların yorumlanması ve kaynakların değerlendirilmesi olmuştur. Bu çalışmanın hazırlanışı sırasında, benimle mülakat yapmayı kabul edenlere, ayrıca olayın tıbbi ve psikolojik boyutlarını araştırırken bana yardımcı olan "Çapa Tıp Fakültesi" öğretim görevlisi Prof.Dr. Kurban ÖZUGURLU'ya, "Sosyal İlimler Metodolojisi" dergisi ile ufkumu genişleten ve çalışmamın nazarıyetini hazırlamamda bize dersde anlatıklarından ve yayınlanmış eserlerinden faydalandığım değerli sosyolog, hocam Prof.Dr. Amiran KURTKAN'a ve bana bu araştırmamla ilgili kitap getiren "Çapa Tıp Fakültesi" öğrencilerine teşekkür ederim.

Bu çalışmamın ileride yapılacak ilavelerle ve zenginleştirmelerle bu konuda araştırma yapacaklara faydalı olmasını dilerim.

(*) I.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora öğrencisi

I - CİNSEL DAVRANIŞ SAPMALAR (PERVERSIONLAR)

(Tıbbi ve psikolojik açıklamalar)

Çalışmam esnasında yalnız iki grub incelenmiştir.

A) EŞCİNSELLİK (Homoseksüalite)

Eşcinsellik, aynı cinsten iki kişinin cinsel ilişkide bulunmasıdır. Eşcinsellikte doğuştan gelen kalıtsal bir faktörün rol oynadığını ileri sürenler olduğu gibi, bunun kazanılmış bir perversion biçimi olduğunu ileri sürenler de vardır.

Franz Kallmann, 85 homoseksüel ikiz çifti incelemiştir. Çift yumurta ikizlerinde homoseksüel davranış konkardansı (uyuşumu) genel yaygınlıkta oranla yüksek bulunmuştur. Fakat tek yumurta ikizlerinde homoseksüel davranış çok yüksek bir konkardans göstermiştir. Kallmann'ın bu sapması, eşcinselliğin kalıtsal olabileceğinin delili gibi görünüyorsa da, karşı görüşte olanlara göre ikizler aynı çevrede yetiştikleri için aynı faktörlerden etkileniyorlar. Bu bulgular, eşcinselliğin kalıtsal olduğunu göstermez. Aynı etmenlerden aynı derecede etkilenme yatkınlığını gösterir. Nitekim farklı çevrelerde yetişmiş tek yumurta ikizlerinde saptanan eşcinsellik oranının genel yaygınlıkta yakını bulduğunu gösteren araştırma sonuçları da vardır (1).

Homoseksüel davranışı anlayabilmek için, hastalığı, kendisini belirleyen psikofizyolojik ve toplumsal nedenlerle bir arada incelemek gerekir.

Bir cinsel sapıklık genel olarak küçük yaşta gelişmeye başlar ve hastalık bir sıra özel niteliklere kendini belli eder. Bunlar şunlardır;

a) Başkalarından ayrı olma duygusu; Dikkati çekmesi gereken ilk belirti kendi bedenine karşı duyulan hoşnutsuzluk, onun yetersiz olduğu duygusudur (2).

Beden insanlarla, toplumla davranışları sayesinde ilişki kurar. Kişisel anıların kendileri bile çevredeki, toplumdaki birinin onları öğrenmesi, değerlendirmesi ve onaylaması ölçüsünde önem ve değer kazanırlar. Çoğu zaman ana-babanın ya da bir hısmının beceriksizce sert müdahalesi, yasaklaması ya da cezalandırması cinsel sapıklığın ilk kez ortaya çıkmasına yol açar. Kimi zaman da bu müdahale öylesine geniş bir zevklenme anısı doğurur ki, başka her şeyi silip süpürür ve sapıklığın yerleşip kalmasını sağlar.

b) Bu da cinsel sapığın küçük yaştaki yalnızlığının bütün önemini ortaya koyar. Daha yakışıklı ve yaşça daha büyük oldukları için kasalar ve cinsel bakımdan daha gelişmiş olan başkalarının bedenlerine göre kendi bedeni üzerinde edindiği elverişsiz izlenim onda güvensizlik yaratır ve daha aşağı olmanın bilinci, ötekine boyun eğerek kendini kabul ettirmek, bağışlatmak ihtiyacını doğurur.

c) Bu yetersiz bedenin dramı tabiatıyla bir başka sonuç doğurur ki, bu da kılık de-

(1) ÖZÜĞURLU Kurban, "Psikoseksüel Bozukluklar" PSIKIYATRI (Düz: Prof. Dr. Selim ÖZAYDIN). I.Ü. Tıp Fak. Yayınları, İst. 1984, Sh. 337

(2) ANDRE MORALI DANINOS, "Cinsel İlişkiler Sosyolojisi (Homoseksüellik)", Çeviren: Samih TIRYAKIOĞLU, İst., 1973, Sh. 71.

ğıştırmek, bedeni güzelleştirmek, korumak, değerlendirmek ve göze çarptırmak gereğidir. Cinsel sapıklık, bir başka benliğin sürekli ve kaygılı olarak araştırılışdır ki bu, cinsel sapığı olgunluğa ulaşımdan yani başkalarına, karşı cinse yönelmekten alıkoyar.

d) Nesnelere çokluğu; Yeni yetmelik öncesi öyle bir devredir ki, her şey mümkündür onda; daha fazla olgunluğa erişmek için bir kesimde sınırlanmak, dolayısıyla da vazgeçmek gerekir. Okulda iken seçilecek meslek türü için olduğu kadar sevgi alanında da bu doğrudur. Arzulamamak, kendini ilerlememeye mahkum etmek demektir. Aşkta ise bu, kendini bir çok nesnelere adanmak ve özden bir sadakâtsizlik göstermektir. Hatta normal yeni yetme gençlerin bile küçük aşk maceralarını, flört bağlarını nasıl büyük bir kolaylıkla kurup bozdukları bilinen bir şeydir.

Nesnelere çokluğu homoseksüel birleşmelerin önemli faktörlerinden biridir (3).

Öteki benlikleri böylesine bol bol dağıtınca bu bolluk o benlikleri her an, her yerde bulma olanağını sağlayarak cinsel sapığa kaygıya karşı güven duygusu verir. Homoseksüel bağın kendisi eylem haline geldiği, gerçekten toplumsal bir düzleme yerleştiği zaman o sürekli araştırmaya, o devamlı yenilenen bir değişikliğin peşinde koşulmasına, yeni eş bulma ve eylemi çabucak yapma sabırsızlığına engel olmaz. Homoseksüel bağ sadakâtsizlikten ayrı cinsten olanlar arasındaki bağa göre, daha az etkilenip rahatsız olur. Epey paradoksal olmakla birlikte sadakâtsizlik (şimdi bazı evlenmelerde de görüldüğü gibi) bağı sağlamlaştıran bir araçtır. Niçin? Çünkü, homoseksüelin başka yerde aradığı şey bir güçlenmedir. Bir avuntudur ki, bunlarda ona kendi hesaplarına asıl bağı, birliği pekiştirme olanağını verirler. Evli homoseksüeller için de bu gerçektir, onların evlilikleri de ancak çok sayıda homoseksüel maceralar sayesinde ayakta durur.

e) Yer-yurt-konut-sığınak sorunu da vardır. Sürekli homoseksüel bağ ve klasik evlenme cinsel sapık için yeterince güvenli, yeterince koruyucu sığınaklar değildir. Çünkü, insan orada denetim altında, dışarıdan fazlaca görünür haldedir. Gerçekten de cinsel sapık yükümlü altına girmekten, toplumsal veya mesleki bakımdan kendini tanımlamaktan hoşlanmaz (4).

Eşcinseller, ruhsal gerginlik ve cinsel uyum bakımından iki gruba ayrılırlar.

aa. Ego-sintonik eşcinseller: Eşcinsel ilişkiden cinsel haz alan ve bu davranışını egosu ile uzlaştıranlardır. Bunlar eşcinsel duygu ve dürtülerinin bilincindedirler. Uygun eş bulunca cinsel dürtülerini doyururlar. Böyleleri yalnızca toplumdan çekinirler (5).

bb. Ego-distonik eşcinseller: Cinsel dürtü ve eğilimlerinin bilincinde değildirler, fakat bilinç dışı eşcinsel biçimdeki cinsel dürtü bireyin benliğini baskı altına alır. Kişinin benliği ile homoseksüel dürtüsü bağdaşık değildir, sürekli bir çatışma içindedir. Eşcinsel dürtülerini bilinçten uzaklaştırma çabaları kişiyi aşırı erkeklik çabasına ya da eşcinsellik düşmanlığına itebilir. Bunlara **latent homoseksüel** adı verilmektedir (6).

(3) Aynı eser, sh. 72-73

(4) Aynı eser, sh. 74 - 75

(5) ÖZURÇURLU Kurban, a.g.e. sh. 338

(6) Aynı eser, sh. 330,

Son yıllarda yapılan bazı araştırmalara göre, ilk çocukluk yıllarında (5-6 yaşına kadar) emosyonel yönde baba ilgisinden yoksun kalan ve anneye sıklı bağımlılığı olan erkeklerde eşcinsel eğilimlerin gelişimi artmaktadır. Buna göre, eşcinsellik evre faktörlerinin etkisiyle kazanılan yanlış bir cinsel kimlik sapmasıdır (7).

B) TRANSVESTİZM (Karşıt giysilik)

Kadın görünümlü erkekler artık toplumumuzda sıklıkla karşılaştığımız insanlar olmuştur. Nedir Transvestizm? Erkeklerin kadın görünme, kadınların da erkek görünme isteklerini karşı cinsiyete ait giyimle açığa vurma biçiminde görülen bir davranış sapmasıdır. Transvestitler, kendi cinsiyetlerine ait elbise ve çamaşır giymekten sıkıntı duyarlar. Bunların daha çocukluk çağında oyun, giyim ve ifade biçimleri yönünden karşıt cinsiyetten olmayı tercih ettikleri görülüyor. Gelişme evrelerinde maruz kaldıkları evre faktörlerinin bunların cinsel kimliklerini oluşturduğu kabul edilmektedir (8).

Birey hangi koşullarda cinsel davranış sapması, yani perversion gösteriyor?

Araştırmalara göre bireyler aşağıda sayacağımız üç durumda cinsel davranış sapmaları ortaya koymaktadırlar;

1. Cinsel dürtü aşırılığı ve cinsel obje ilişkisinin belirsizliğinden doğan perversiyonlar... Örneğin; onanie, zoofilik eylemler (hayvana cinsel sevgi) ve inest aktlar. Bunların evresel koşullar altında ortaya ıkıklarını ileri sürenler yanında, bunların ilk çocukluk yıllarının yanlış ve yetersiz ilişkilerinden doğduğunu ileri sürenler de vardır. Bu sapmaların çoğu ergenlik (bluğ) ağında aşırı dürtü baskısıyla ortaya çıkmaktadır.

2. Karşıt cinsin yetersizliğinden doğan cinsel davranış sapmaları

3. Bireyin cinsel kimlik bozukluğuna bağlı eş seçiminden doğan cinsel davranış sapmalarıdır. Araştırmacıların çoğu homoseksüellik, transvestizm gibi psikonalitik yönelimli, biyolojik amaçtan sapan her cinsel eylemi, anormal cinsel davranış olarak nitelendiriyor.

Cinsel kimlik ve cinsel roller geniş ölçüde öğrenme ve deneyimlerin etkisi altındadırlar. Cinsiyet rollerini değiştiren, oluşturan ve yönlendiren bazı etmenler vardır. Bunlardan önemli olanlar ve her toplumda etkili oldukları varsayılanlar şunlardır:

1. Toplumca benimsenmiş cinsiyet rollerinin öğrenilmesi.
2. Erkeke ve kadınca identifikasyon olanağı
3. Primer ve sekonder cinsiyet belirtileri
4. Doğum öncesinde bir cinsiyet merkezinin hormonal duyarlaşması (9).

Dr. David Rauben "Cinsel Düzen" kitabında homoseksüellik için şöyle diyor: "Kimse bir homoseksüel olmağa karar vermez. Homoseksüellik kendiliğinden oluşur. Henüz başlamakta olan homoseksüel (kız ya da erkek) cinsel yolun kavşak noktasında-

(7) MESTER H. TALLE, R. NEUROEN, Berlin, Heidelberg, New York, Springer, 1981

(8) ÖZUĞURLU Kurban, a.g.e., sh. 339

(9) Aynı eser, sh. 330

dır. Bazıları yaşamı bir homoseksüel olarak yükümlenmeye bu kavşak noktasındayken karar verir, çoğunluğu için karar vermek zordur." (10).

II- SOSYOLOJİK DEĞERLENDİRME

Cinsel davranış sapmalarını bu boyutta sosyolojik açıdan değerlendirecek olursak; her cemiyet terbiye, taklit ve telkin yoluyla kendi kültürel taleplerine, kendi doğru ve yanlış standartlarına, örflerine, müesseselerine ve kıymet hükümlerine uygun düşen davranışları benimsetmek suretiyle alaka ve tutumlarını belirli tarzda geliştirdiği bir âza tipi yaratır. Bütün bu değerlerin aşılmasıyla ortaya çıkan bu tip, o cemiyette yaygın olan şahsiyettir. Söz konusu ettiğimiz kültürel değerlerden ve normlardan ayrılan davranışları gösteren fertler bütün cemiyetlerde **uygunsuz fert** ve onların davranışları da **sapık davranış** olarak vasıflandırılır (11).

Sosyal bünye, cemiyetin (hem büyük bir grup olarak hem de tâli grupları bakımından) karakteristik vasıflarını, grupların birbirleri ile münasebetlerini ve fertlerin grup içinde ve dışında birbirleriyle ve gruplarla olan münasebetlerini ve bu münasebetleri nizamlayan organizasyon tiplerini ve bununla ilgili olarak ortaya çıkan grup hayatının fiziki çevre şartları ile karşılıklı tesir ilişkilerini gösteren şekillenmeleri ifade eder (12). Şu halde bir sosyoloğun sosyal bünyeyi tetkik edebilmesi için fertlerin her türlü sosyal mevki ve rollerini ve birbirleriyle olan münasebetlerini ihmal etmemesi gerekir.

Fertlerin toplum içindeki davranışlarını inceleyen sosyal psikoloji, sosyoloji ve psikolojiyi buluşturmaktadır. Fertler, ancak toplum içinde diğer fert ve sosyal gruplarla ilişki kurup, çeşitli sosyal davranışlar içinde bulunabilirler. Şu halde, sosyolojik açıdan konuya eğilmek bir ihtiyaçtır (13).

Diğer taraftan, fertlerin davranışları üzerinde görülen ferdi etkiler, ferdi şuur ve psikoloji de ihmal edilemeyeceğine göre, konuya psikolojik açıdan da eğilmek gerekebilir. Tutum ve alakalar, farklı davranış şekilleri sosyal insanı incelerken üzerinde durulması gereken hususlardır. Bir olayın açıklanmasında sadece davranış şekilleri de yeterli değildir. Eğer davranış şekilleri veya psikoloji ile bir olay açıklanmak durumunda ise, bu incelemenin sosyal çevre görüşü ile takviye edilmesi gerekir (14).

Bu çalışma esnasında psikoloji ve sosyal psikolojiden geniş ölçüde yararlandım. Hocam Prof.Dr. Amiran Kurtkan'ın da belirttiği gibi "Psikoloji, sosyoloji ve sosyal psikoloji ilimleri arasında kat'i hudutlar yoktur" ve "Fert ve cemiyet realiteleri bir bütündür". Bundan çıkarılması gereken netice, bütün varlık aleminin subjektif veçheleri ile bir bütün (vahdet) teşkil ettiği neticesidir. Bu vahdet uzviyetçi ve mukaveleci dediğimiz zıt doktrinlere taraftar olanların sandıklarından çok farklı olarak fert ve cemiyet münasebetinde tek taraflı (yani sadece ferde veya münhasıran cemiyete ağırlık veren) bir münasebet değildir. Bu münasebet modern sosyolojinin ve psikolojinin belirttiği gibi **ferdi psikoloji ile cemiyet problemlerinin** ancak birlikte anlaşılabilceği gerçeğini ortaya koyan bir münasebettir (15).

(10) RAUBEN David, "Cinsel Düzen", İst. 1975, sh. 6

(11) KURTKAN Amiran, Genel Sosyoloji, 4.b. İst. 1986, sh. 136

(12) Aynı eser, sh. 99

(13) FREYER H., "İçtimai Nazariyeler Tarihi" (Çev.: T. ÇAĞATAY) İst., 1968, sh. 229 - 232

(14) PREYER H., a.g.e. sh. 229 - 232

(15) KURTKAN Amiran, Sosyolojik Açıdan Tasavvuf ve Laiklik, 2.b., İst. 1977, sh. 143 - 144

Toplumumuzda davranış bozukluğu olarak adlandıracağımız cinsel sapmaları gösteren fertler varsa ve bunların sayısı her geçen gün hızla artmakta ise, sosyal bünyemizde rahatsızlıkların olduğu bir gerçektir.

George Herbert Mead çok büyük bir vukufu, bir taraftan ferdi cemiyete olan tesirini ele almakta, fakat diğer taraftan ferdi ancak cemiyet dediğimiz bütünü bir parçası olarak o bütüne ait özelliklerle izah etme teşebbüsünde bulunmaktadır.

Karl Manheim de bazı gerçeklere işaret ederek diyor ki, "Psikoloji, fertle onun davranışının nihai kaynağı, onunla kalan bir kaynakmış gibi alâkadar olur. Sosyoloji ise, ferdi tutumlarını ve hareketlerini onların nihai tayin edicisi objektif müesseseler, onların fonksiyonları ve fertten talep edilen şeylermiş gibi inceler". Sosyoloji ile psikoloji arasındaki bu zıddiyete işaret ettikten ve her iki izah tarzının kısırlığını ima ettikten sonra Manheim'in sorduğu soru şudur: "Ferdin ruhi hareketine bu derece kuvvetle mukabil tesir yapan, hatta onu asli istikametinden değiştiren bu objektif müesseseler nelerdir? Bu sosyal müesseseler metafiziksel varlıklar, maddileşmiş münasebetler midir? Ya da nihai tahlilde bunlar dahi mahiyetleri itibariyle subjektif ve psikolojik midirler?".

Bu soruyu ortaya attıktan sonra Manheim, onu şöyle cevaplandırmaktadır: "Ben bu ihtimallerin her ikisinin de doğru olduğuna kâniyim. Birbirine zıt olan bu isnatların birlikte mevcudiyetinin doğru bir tahlili problemin hallini ihtiva eder". (16)

Muhyiddin İbn Arabi sosyoloji alemi ile sosyal psikoloji ve ferdi psikoloji alemlerini Manheim'in bu soruyu ortaya atmasından çok evvel birleştirmiştir (17).

Bu çerçevede incelenen konunun salt psikolojik bir boyutu olmayıp, aynı zamanda çok önemli bir sosyal boyutu olduğunu tekrar belirtmek isterim.

III- PROF.DR. KURBAN ÖZUĞURLU İLE YAPILAN MÜLAKAT

2 Haziran 1989

(İ.Ü.İstanbul Tıp Fakültesi Psikiyatri Bölümü öğretim görevlisi Prof.Dr. Kurban ÖZUĞURLU'ya yardımlarından dolayı teşekkür ederim.)

Cinsel davranış sapmalarının genel olarak nedenleri nelerdir?

- Cinsel davranış sapmaları ya da perversionlar psikoseksüel bozukluklar içinde incelenirler. Cinsel davranış eğer karşıt cinsden bir insanla, doyuma götüren bir ilişki biçiminde doğasal, yani tabii amacına uygunsu "heteroseksüel" ilişkiden söz ederiz. Bunun dışındaki cinsel davranışlar "davranış sapmaları"dır.

Sizin incelediğiniz gruplar, yani homoseksüellik ve Transvestizm gibi cinsel davranış sapmaları daha çok bireyin cinsel kimlik bozukluğuna bağlı, eş seçiminden doğan sapma davranışlardır. Bunlar genel olarak, biyolojik cinsiyetlerinden içinde buldukları

(16) Aynı eser, sh. 114 - 115

(17) Aynı eser, sh. 112

toplumun beklediği rolleri benimsememiş, bu rolleri yadsıyan insanlardır. Bu rol yadsıması dışında hiç bir anormal tarafları yoktur.

Cinsel kimlik bozukluklarının temelinde gelişme çağının duyarlı ve kritik dönemlerinde güvenilir ve sağlıklı bir identifikasyon (özdeşleşme) olanağı olmayanlar yetişkin dönemlerinde böylesi cinsel kimlik bozukluğu gösterebiliyorlar. Örneğin, erkek cinsel kimlik bozukluğu gösterenler bu kritik dönemlerde kendilerine güven veren ve kendilerine örnek alabilecekleri bir erkek tipi bulamadıkları için ileri yaşlarında bocalıyorlar. Aile ortamında tutarlı, sürekli ve güven verici bir baba örneği göremeyenler, bir ağabey, bir amca, bir dayı gibi aile yakınlarından birisini bulamayanlar **koşullar da elverişli olunca** bu cinsel davranış bozukluklarını gösteriyorlar.

Bu anlatıma göre denilebilir ki, çocukluk yaşında kız ya da erkek çocukların özdeşleşebileceği tutarlı, sağlıklı davranış gösterebilen erkek ya da kadın yakınlarına ihtiyaç vardır. Pratikte rastlanılan örneklerde çocukların küçük yaşta bir ana-baba birlikteliği yaşamadıklarını ve çevrelerinde de onların yerini tutabilecek, kendilerine örnek alacak kimseleri olmadığını ve bu arada bir takım olumsuz etkileşimleri de yaşadıklarını görüyoruz.

Olayın sosyal cinsiyet boyutu çok önemlidir. Sosyal cinsiyet, doğumu yaptıran hekimin doğum belgesini cinsiyete göre düzenlemesidir. Ve çocuğun **toplumsallaşma süreci** giyimi, ilgili eğitimcilerin (ana-baba, öğretmen, v.b.) çocukla ilişkileriyle belirlenir ve sürer gider. Sosyal cinsiyeti etkileyen faktörlerde özellikle okul çağı öncesi üzerinde önemle durulması gerektiği kanaatindeyiz.

Ana-babaların çocukların cinsiyetiyle ilgili tutumları çok önem taşır. Örneğin; biyolojik ve sosyal cinsiyeti erkek olan birey, ana-baba ve yakın çevresinde kız cinsiyetine özendirilirse sonunda kişilikte kadınca belirtiler ağır basabilir. Bunun terside mümkün olabilmektedir.

Ancak, burada cinsel kimliğin gelişimini olumsuz etkileyen koşulların da önemli rolü vardır. ana-babaların cinsellikle ilgili konuları tabu sayarak konuşmaktan kaçınmaları veya konuşulmasına sert tepki göstermeleri, yetişmekte olan kadın ve erkeğin bilgi yoksulluğuna neden olmaktadır.

Toplumda yetişen çocuklar çevresinde kendi cinselliğine örnek alacağı birini göremezse, cinsel kimlik gelişimi bu yönde engellenmiş olacaktır. Yani bilgisizlik, korku, bastırma ve toplumsal yönlendirmelerle cinsel kimlik sağlıklı bir şekilde ortaya konamıyor. Birey bu bastırma ve bastırma ile kendi bedenini ve benliğini belli bir cinsellik içinde algılama, kabullenme ve yaşantılaştırma yönünde başarısızlığa uğradığı ölçüde bunalıma ve cinsel davranış çatışmaları içine giriyor.

Size, cinsel davranış sapmaları normal olarak kabul edilebilir mi?

Cinsel davranış sapmalarını hastalık olarak kabul etmeyenler, normal sayanlar da vardır. Fakat, bu görüşte olanların normal insan davranışını tanımlayan ve değerlendiren davranış normları, cinsel davranış sapmalarının **anormal** olduğunu gösteriyor. Psikonali-

tik yönelimi benimsemiş araştırmacıların çoğu heteroseksüel ilişkilerin dışındaki her cinsel eylemi anormal cinsel davranış olarak nitelendiriyorlar.

Görüşümüzce, kişinin içinde bulunduğu koşullara ve yoksunluklara göre ortaya çıkan norm dışı cinsel davranış anormaldir. Fakat her anormal davranış patolojik olamaz. Kaldı ki, kişinin benliği ile uzlaşan, kişi için sorun ve bunalım yaratmayan bir çok "Ego sintonik (Egosyntonic)" durumlar var. Anormal olmalarına karşılık bu durumdaki eşcinselliklere ve diğer cinsel davranış sapmalarına patolojik diyemiyorum.

Cinsel davranış sapması gösteren hastaların iyileşmesi kâbil midir? Ve iyileşmesi mümkün olmayanlar bir cinsel kimlik krizi yaşıyorlar mı?

Sizin incelediğiniz gruptakiler, yani eşcinseller iki ayrı grupta toplanır. Bunların bazıları "Egosintonik eşcinseller"dir. Bunlar bu davranış bozukluklarını benlikleriyle bağdaştırmışlardır. Bunlara hasta denemez. Böyleleri yalnızca toplumsal yargıdan çekiyorlar. Bunlar doktora kolayca başvuramazlar, bunlara tedavi de sonuç vermez.

İkinci bir grup ise "Egodistonik eşcinseller"dir. Bunlar davranış bozukluklarını benlikleriyle bağdaştıramıyorlar. Bunlar cinsel tür ve eğilimlerinin bilincinde değildirler. Sürekli bir bunalım içindedirler. Bunlara latent (gizli) homoseksüel diyoruz. Bunların eşcinselliği klinik bir sorundur, kişi sürekli suçluluk ve utanç duyguları içinde patolojik haller gösterir. Kliniklere ve tedaviye başvuranlar genellikle bu gruptakilerdir. Bunlara psikiyatri yoluyla yardım etme imkanı vardır.

Bedensel koşullar ve ruhsal eğilimler uyumlu olunca bireyde iki cinsiyetten birine ait olduğu bilinci doğar. Cinsel kimliğin gelişmesinde cinsiyet rolleri önem taşır. Fakat, cinsel kimliğin gelişimi bireyin psikoseksüel gelişmesiyle yakından bağlantılıdır. Psikoseksüel gelişimin fallik fazında (3-5 yaş arası) çocukta ana-babadan biriyle özdeşleşme ve normal bir cinsel kimlik çekirdeği yerleşir. Bundan sonra dördüncü dönem latent dönemdir (6-13 yaş arası). Bu dönemde çocuklar kendi hemcinslerine yakınlaşırlar. Bu dönemde çocuk ana-babasından başka, diğer yetişkin insanlarla özdeşleşmeye ve kendi cinsiyetiyle ilgili toplumsal rolleri benimsemeye başlar. Bu dönem sağlıklı ve uyumlu geçirilmezse, içgüdüsel dürtüler denetim altına alınmazsa öğrenme ve beceri kazanma yetenekleri de gelişmez. Beşinci faz, **Genital faz** dediğimiz dönemdir (13-22 yaş arası). Daha önceki dönemlerde görülen cinsel nitelikli çatışmalar tekrar canlanırlar, bireyi bir çözüme ulaştırma ve doyum sağlama yönünde zorlarlar. Sağlıklı bir çözüm yolu bulunmazsa eşcinsellik gibi türlü davranış bozuklukları ortaya çıkabilir. Eğer birey genital fazı başarı ile atlatamazsa cinsel kimlik bunalımına düşer ve bu bireyler insanlararası ilişkilerinde başarısızlığa uğrar, sürekli çevresinden kaçır ve bunalır. Toplumsal işlevlerini ifa etmede de başarısızlığa düşerler. Bunların sosyal yaşantılarında genellikle problemlidir.

IV- EŞCİNSELLİK HASTALIK MIDIR DEĞİL MIDİR?

Eşcinsellik konusunda objektif olmaktan ziyade yanlış bir araştırma yapan iktisat doktoru Arslan Yüzgün "Türkiye'de Eşcinsellik" adlı kitabında eşcinselliğin bir hastalık olarak kabul edilip edilemeyeceği hususunda şunları yazmıştır:

"Günümüzde toplumların büyük bölümünde (demokrat çizgiye yaklaşmamış olanlarda) eşcinsellik bir sapıklık, saplantı veya sapma olarak ele alınmaktadır. Ancak son yıllarda yorumlar başkalaşmış, özellikle Batı Avrupa ülkelerinde ve Kuzey Amerika'da hastalık çizgisi aşılarak "insanca bir yaşam biçimi" olarak ele alınmaya başlamıştır...

Eşcinsellik bir **hastalık** ise belirtisi, bulguları, saptanması ve iyileştirilmesi nasıl olmaktadır? Tek bir doktor çıkıp bu konuya yetkin açıklama getiremez. Bir kere eşcinsellik herkesde değişik biçim, boyut ve içerikte ortaya çıkıyor. Eşcinsel olmalarının nedenleri bile tam birbirine uymuyor. Eşcinselliğin saptanması hiç bir zaman belirli klinik bulgulara dayanmamaktadır. Yaşamı boyunca tek bir cinsel ilişkide bulunmayıp, erkekleri seven, onlara uzaktan bakmakla yetinen bir kişi ile her gece erkekle yatıp parasal sekse ağırlık veren bir eşcinseli klinik bulgular yönünden birbirine yaklaştırmak kolay mı dersiniz? Bırakınız eşcinselliğin yürütülüşünün izlenmesi, eşcinselliğin doğuşu konusunda bile bir görüş birliğine varılmamaktadır. "Doğuştanlık" veya "Sonradanlık" sorunu gündeme geliyor. Psikolojik, biyolojik veya kimyasal yaklaşımlar ortaya konuyor. Sosyo-ekonomik yaklaşımlarda da görülmüyor değil. Bir hastalık varsa genel çizgiler ortaya konuyor. Eşcinsellikte böyle olmuyor. Tüm bunları unutarak, bir an için olguyu hastalık olarak yorumlayalım; hastalık nasıl tedavi edilecek, eşcinseller nasıl iyileştirilecektir?

Devletler, aile kurumunu derinden sarsan, nüfus artışını yavaşlatan eşcinsel eğilimleri törpülemek için, eşcinselliği hastalık olarak göstermekte direnmiyorlar. Ama o devletler eşcinselliğin tedavisi için "fon" ayırmıyorlar. Verem ve kanser araştırmaları için milyarlar ayrılırken, eşcinsellik hastalığı için ne kadar para ayırıyorlar, bu bilinmiyor... Bu noktada çıkış yolu nedir? Tek çıkış yolu kalıyor; o da eşcinselliği hastalık olarak görmemek.

Şimdi Batı bu aşamadır. Eşcinsellik tıp bilimcileri tarafından bir hastalık olarak ele alınmıyor. Yakın gelecekte uluslararası bir kurul toplanarak böyle geniş bir karar alıp, bazı topluluklara (AET, Avrupa Konseri gibi) üye ülkelerin hepsini bu karara uymaya davet edebilir. Göreceksiniz yakında böyle toplantılar düzenlenecektir... "(18).

Dr. Arslan Yüzgün eşcinseller üzerinde yaptığı araştırmada eşcinsellerin hiç bir zaman tedaviye gerek duymadıklarını ve yaşamlarından genel çizgileriyle memnun kaldıklarını söylüyor. Ve yazısını şöyle sürdürüyor:

"Türkiye'de bilim adamları ülke düzeyinde bir toplantı yapıp eşcinselliğin bir hastalık olmadığını, bir insanlık durumu ve bir yaşam biçimi olduğunu aldıkları bir kararla kamuoyumuza açıklasalar daha bilimsel davranmış olmazlar mı? Çağdaş tıp doktorları arasında şimdi bunlar konuşulup, tartışılıyor. AET'nin ve Avrupa Konseyi'nin bir üyesi olacak olan Türkiye'nin doktorları da, çağdaş adımların atılmasında öncülük edeceklerini inanmaktadırlar." (19).

Kitabında adeta eşcinselliğin savunuculuğunu üstlenmiş olan Yüzgün'ün bir iktisatçı olmasına karşın, sosyal gerçekleri yeterince gözönünde tutmadığı açıktır.

(18) YÜZGÜN Arslan, *Türkiye'de Eşcinsellik*, İst., 1986, sh. 349 - 350
 (19) Aynı eser, sh 350

Bu noktada, eşcinselliğin ortaya çıkışındaki psiko-sosyal etkenleri yeniden tahlil etmek ve yeni yetişecek nesillerde olumsuz etkilerin ortaya çıkışını engellemek için ailelere ve topluma hatta devlete düşen görevler nelerdir? Bunları araştırmak hem doktorların, hem psikologların, hem de sosyologların görevi olmalıdır.

Eşcinsellere mülakat esnasında sorduğum sorulardan biri şuydu: "Bir eşcinsel (Gay) olarak kendinizi toplumdaki diğer kişilerden ne açıdan farklı görüyorsunuz? (Sadece cinsel davranış yönünden mi yoksa marjinal grup olarak nitelenmenizdeki etkili başka faktörler de var mı?)".

Aldığım cevapların hepsi "kendilerinin sadece cinsel arzu ve eğilimleri yönünden toplumdaki diğer insanlardan farklı olduğu" idi.

Sorduğum sorulardan biri de "Eşcinsel (Gay) ya da Transvesti olduğunuzu ne zaman hissettiniz?" sorusuydu;

% 100'ü 15 yaşın altında hissettiğini söyledi.

Şimdiki yaşı	Eşcinsel olduğunu hissetme yaşı	Cinsel kimlik sapması gösterdiği süre (Yıl)
20	13 (Genital)	7
19	14 (Genital)	5
24	12 (Latent)	12
18	5 (Fallik faz)	13
18	11 (Latent)	7
28	12 (Latent)	16
28	6 (Latent)	22

Freud öğretisine göre, bireyin psikoseksüel olgunlaşmasını kapsayan gelişim aşamaları oral, anal, fallik ve genital diye dört faza ayrılarak incelenmektedir.

Kişilik gelişiminin ilk basamakları, bu fazların oluşturduğu dönem içinde ana-baba ve çevredeki insanlarla etkileşim sonunda oluşur. Bu fazlardaki gelişim ve oluşum aşamaları bireyin daha sonraki yaşamında ortaya çıkan davranış bozukluklarının, özellikle cinsel davranış bozukluklarının nedeni olarak değerlendirilmektedir.

Mülakatların esnasında sorduğum sorulardan biri de "Eşcinsel ya da transvesti oluşunuzda dışarıdan gelen etkilenmeler oldu mu, yoksa sadece içsel bir dürtü mü (doğuştan)?" sorusuydu.

Görüşüğüm grubun (örnek alınan) % 14,18'i dışarıdan gelen etkilenmelerle (ailemin kız gibi yetiştirilmesi...), : 71,42'si içten gelen doğal bir istek derken, % 14,40'ı da hem içinde böyle bir isteğın olduğunu hem de kadınlara özendiğini söyledi.

Görüşüğüm erkek kıyafetli eşcinsellere "Transvesti (kadın görünümlü eşcinsel) olmak ister misiniz?" diye sorduğumda % 50'si bunu çok istediğini % 50'si ise istemediğini, transvestileri sürekli polisın tutukladığını söyledi.

Transvesti gruptakilere "Ameliyat olup kadın olmak ister misiniz?" diye sordüğümde % 68'i olmak istiyoruz, maddi problemlerimizi halledince olacağız dediler, % 32'side olmak istemediğini belirtti.

"Tekrar dünyaya gelseniz hangi cinsel kimlikler gelmek isterdiniz (kadın, erkek, eşcinsel, travesti)?" sorusuna % 42,8'i kadın olmak isterim, % 28,77'si transvesti olmak isterim (Tüm zorluklarına rağmen memnunum, biz üçüncü cinsiyeti temsil ediyoruz..), % 28,38'i de eşcinsel olmak isterdim, dedi.

Eşcinseller sürekli bir kimlik bunalımı taşıdıkları için toplumla sosyal bütünleşmede güçlükler duymakta ve toplumdaki kaçmaktadırlar.

V- EŞCİNSELLİĞE SOSYOLOJİK BAKIŞ

A) EŞCİNSELLİK VE AİLE KURUMU

Ferdi organizma ile toplum yapısı arasında benzerlik bulunduğunu belirten Le Play'e göre, en küçük birim veya hücre ailedir. Le Play aileyi, fiziki ve coğrafi çevrenin ekonomiye etkisini yansıtan mühim bir araştırma kaynağı olarak görmektedir. O'nun öne sürmüş olduğu "sağlam aile=sağlam cemiyet" formülü bu fikirlerin bir neticesi olarak ortaya çıkmıştır. Le Play'e göre, ailenin sağlamlığı iki şarta dayanır ve cemiyetin sağlamlık derecesi hakkında fikir edinmek isteyen araştırmacılarında aile araştırmacılarında bu iki şartın ailede mevcut olup olmadığını araştırmaları gerekir. Bu iki şarttan birincisi, sarfedilen emeğin karşılığının makul bir ölçüde alınabilmesi şartıdır. İkinci şart ise, ailenin cemiyete ait ahlaki kurallara bağlı olması şartıdır (20).

Toplum yapısında ve sosyal sistemin işleyişinde ailenin de bir müessese olarak önemli bir yeri vardır. Bilindiği gibi aile nüfusu yenileme, milli kültürü taşıma, çocukları sosyalleştirme, biyolojik ve psikolojik tatmin fonksiyonlarının yerine getirildiği bir müessesedir. Türk toplumunun temeli ailedir. Aile bir vasıta olduğu için değil, tabii ve gaye olduğu için, fert mutluluğunun ve üzüntülerinin ilk paylaşıldığı birim olduğu için temeldir (21).

Aile, yapı olarak zamanla değişikliğe uğramakla birlikte toplum hayatında önemi inkâr edilemeyecek bir sosyal müessesedir. Her ne kadar Marksistler aileyi reddetseler de varlığını ve önemini koruyor.

"Marksistlerin aileyi reddetmeleri aslında mülkiyet duygusuna karşı olmalarının bir sonucudur. Ancak aile, bütün siyasi sistemlerde ve toplumlarda varlığını korumaktadır. Sovyetler Birliği'nde 1917'den 1928'e doğru hukuki ve sosyal gerçek olan aile siste-

(20) KURTKAN Amiran, *Sosyal İlimler Metodolojisi, İst., 1982, sh. 79-80*

(21) ERKAL Mustafa, *"Sosyoloji (Toplum Bilim), 2.b., İst. 1980, sh. 68*

mi tamamen tahrip edilmiş olmasına ve fiili ailenin önem kazanmasına rağmen, 1936'da "cemiyetin iyiliği için" şeklindeki bir hukuki parola altında ahlâki ve normal aileye dönülmek zorunda kalmıştır."(22).

Ailenin zamanla geçirdiği yapı değişikliği, onun sosyal değişme süreci içinde gösterdiği bir farklılaşmadan ibarettir. Aile zaman zaman daralmış ve çekirdekleşmiş veya genişleme eğilimi içine girmiştir. Sosyal değişmeden nasibini almamış bir sosyal müessesese bulmak zordur. Ancak "sağlam aile=sağlam cemiyet" formülü hâlâ ehemmiyetini korumaktadır.

Ülkemizde de şehirleşme ve sanayileşme süreciyle aile yapılarının küçüldüğünü belirtebiliriz. Uzun süre devam eden ve hatta günümüzde de yer yer görülen geleneksel geniş aile toprağa yerleşen, şehirleşen ve tarım dışı faaliyetlere geçebilme oranına bağlı olarak parçalanmakta ve çekirdek aile dediğimiz karı, koca ve çocuktan meydana gelen bir aile tipine doğru geçilmektedir. Genel olarak bu eğilim hemen hemen bütün toplumlarda izlenebiliyorsa da, her toplumun farklı sosyal yapı özellikleri çekirdek aileye biçim vermektedir.

"Gökalp'in Türk aile hayatını dört çağa ayırdığını görüyoruz. Bunlar sırasıyla boy, ocak, konak ve yuva'dır. Türklerde aile yapısının çözülmeye yüz tutması Tanzimat sırası ve daha sonraki dönemlerde olmuştur. Boy ve ocak dönemlerinde de rastlanan, fakat konağın bir özelliği olarak farklılaşmış harem ve selâmlık bu dönemde ortadan kalkmaya başladı. Bununla birlikte Balkan, Trablusgarp ve Birinci Dünya Harpleri ailedeki değişmeyi hızlandırdı. Nitekim Birinci Dünya Harbinde ve onu takip eden harp yıllarında Türk kadını savaş alanında olduğu kadar, eşlerinin işbölümündeki yerlerini tutmak zorunda kaldılar. Gökalp'e göre, bu ve bunun gibi faktörler konağın daralarak yuva olmasını hazırlamıştır." (23).

Ülkemizde aile yapıları ile ilgili olarak dikkati çeken nokta, gerek hızlı şehirleşmenin bir sonucu olarak gerekse yurt dışına işgücü ihracının sebep olduğu bir bakıma tamamlanmamış aile tipinin ortaya çıkmasıdır (24).

Türkiye'de aile yapısı ile ilgili olarak pek çok araştırma yapılmıştır. Bunların içinde en çok dikkat çeken "1968 Aile yapısı ve nüfus sorunları araştırması"dır. Buna göre, ülkemizde zannedildiğinin aksine çekirdek aile tipi yaygındır.

"Toplumumuz muhafazakâr bir yapı kazanmadığından ve hareketli dengelere kavuşmadığından, liberal deneyler sapma davranışları artmaktadır." Eşcinsellikte bu boyutta ele alınabilir. Ferdin sosyalleşmesini engelleyen, davranış bozuklukları yaratan ve cinsel sapmaları arttıran müstehcen yayınlar, şuuraltı ve içgüdüleriyle ferdi sapık eğilimlere yöneltmektedir.

Avrupa-Amerika menşeli T.V. dizileri, filmleri yeni yetişen, şahsiyet oluşumunu tamamlamamış gençlerimiz üzerinde olumsuz tesir etmekte ve ahlaki yapımızı çözmektedir. Henüz kafasında kavramları, müesseseleri tam şekillendirememiş çocuk yabancı

(22) ZIMMERMANN C.C., "Yeni Sosyoloji Dersleri (Çev: Amiran KURTKAN), İst. 1964, sh. 68

(23) FİNDİKOĞLU Z.F., "Türk Aile Sosyolojisi, İst., 1971, sh. 12

(24) ERKAL Mustafa, "Türk Ailesi ve Batı Avrupa'daki bazı değişmeler "Türk Yurdu Dergisi, cilt 9. Sayı 14 sh. 15

T.V. dizilerinde gördükleriyle kavramlarını, müesseselerini uyumlaştırmaya yönelebilmektedir (Örneğin; Bir "Dallas" dizisinde gördüğü aile yapısı onun kafasında yanlış bir imajın yerleşmesine yol açabilmektedir).

Modern psikoloji ilminin araştırmalar neticesinde ortaya koyduğu gerçeklerden biri, çocuğun zihni gelişmesinde ve ferdiyet vasıflarının teşekkülünde, okul öncesi yıllarındaki ve bilhassa ömrünün ilk beş yılındaki tesirlerin dolayısıyla aileden alacağı eğitim ve terbiyenin rolünün mühim olduğu gerçeğidir.

Ancak, modern aile eski aile tipinde göze çarpan fonksiyonlardan bir çoğunu kaybetmiştir. Özellikle büyük şehirlerde zorlaşan ekonomik koşullar nedeniyle ya da kadının ekonomik özgürlüğünü kazanmak amacıyla çalışma hayatında aktif olarak görev alması yüzünden artık kadınlarımız çocuklarının eğitim ve terbiyesi ile yeterince alâkadar olmaktan uzaktır. Anneler bu işi artık ya parayla tuttıkları bakıcılara ya da kreşlerdeki öğretmenlere, bakıcılara bırakmışlardır.

Bundan ötürü kadın ve erkeğin sadece nüfusu yenilemesi, fakat çocuklarının yetiştirilmesi işini devlete terkederek ailenin bu manada biraz daha çözümlenmesine imkân vermesi tehlikeli bir parçalanma olabilir.

"Günümüzde Batı Avrupa ülkelerinde değişik aile şekilleri ve sapmaları görülmektedir. Bunlar arasında çekirdek aile, tek ebeveynli aile, parçalanmış ve tamamlanmamış aile örnekleri sayılabilir. Sapma olarak da en çok dikkati çeken örnek, serbest birleşmedir. Bu ölçüde olmamakla beraber eş değişimi ve toplu seks de görülmektedir. En çok serbest birleşmenin görüldüğü ülkeler İsveç % 14 ve Danimarka % 12'dir." (25).

Eşcinsellik olgusunda Batı Avrupa ülkelerinde özellikle Hollanda, Danimarka, Norveç ve İsveç'te çok yaygındır. Bu ülkelerde eşcinsellik yasal çerçeve içinde ele alınır hale gelmiş, yasalarda heteroseksüel ilişkilerin yanı sıra homoseksüel ilişkilerin yaşı da belirtilmiştir. Hatta Danimarka'da eşcinsellerin birbirleriyle evlenebilme hakkı tanınmıştır.

Dr. Andre Morali Daninos aile için şöyle diyor:

"Yaşadığımız çağ için ailenin değişmekte olduğu söyleniyor. Bu yaşantı değişiyor, yok oluyor." (26).

"Görünüşe göre yöneticiler herşeyden önce işi basitleştirmeye ve herkes için ortak bir kural koyarak iktidardaki yerlerini sağlamlaştırmaya çalışmaktadırlar. Onların baskısı altında aile ocakları sarsıldıkça, lafı çok edilen şu "yığınlaşma" yerleşip kökleştikçe cinsel bakımdan da bir ayrılık gütme ortaya çıkıyor ki, gizli ya da açık cinsel sapıklık bunun zararlı bir yansımasıdır. Şurası tartışma götürmez bir gerçektir ki, eski Yunanistan'da yıkılışından önce cinsel sapıklık açıktan açığa uygulanmakla kalmamakta, aynı zamanda genelleşmiş de bulunmaktaydı. Bu aşkın da en soylu, en önemli yönü sayılmaktaydı. İş-

(25) *Ayna eser, sh. 18.*

(26) *ANDRE MORALI DANINOS, a.g.e. sh., 77*

te, cinsel sapıklığın modern toplumda da yerleşmesini istemek için bu "emsal"e dayanılmaktadır." (27).

Dr. Andre Morali Daninos'un da belirttiği gibi, "Homoseksüellik teoride de olsa onaylamaya benzer bir şey elde edebilseydi ve ona patolojinin çevresinden kısmen olsun çıkma izni verilseydi, çabucak erkek-kadın çiftinin ve ailenin yok olması gibi bir sonuca ulaşılırdı. Oysa bu iki nesne içinde yaşadığımız Batı toplumunun temelidir." (28).

Türk toplumunun da temelinde aile müessesesi (aile ocağı) en önemli yeri işgal etmektedir.

Jacques Leclapp'e göre, "Ailenin çöküşü fertler için mutsuz ve maddi zevklerin de aydınlatamayacağı kasvetli bir hayattır. Milletler için de bir yavaş ölümdür, hatta bütün insanlık içinde...". (29).

Bu çalışmam esnasında yaptığım mülakatlarda sorduğum sorulardan biride, eşcinsellerin ve transvestilerin aile bağlarını ölçebilmek için "Aileniz eşcinsel olduğunuzu biliyor mu? Öğrendiklerinde tepkileri ne olur?" sorusuydu.

Görüştüğüm gruptakilerin % 28,57'sinin ailesi çocuklarının eşcinsel olduğunu bilmiyor ve bunlar ailelerinin öğrenmesini de istemiyorlar, bunlar aileleri durumlarını öğrenince kendilerini istemeyeceklerini düşünüyorlar. Hatta bu gruptakiler aileleri durumlarını öğrenmesin diye normal bir evlilik yapacaklarını, yani bir bayanla eşcinsel olarak evleneceklerini söylediler. % 71,43'ü ise ailesinin durumu bildiğini söyledi. Ancak bu gruptakilerin % 80'i ailesinden ayrı yaşıyor, % 20'si de ailesinden ayrılmayı istediklerini söyledi.

Bütün grup içinde (eşcinsel ve transvestiler) aile yapılarına baktığımızda bunların % 57,14'ünün anne ve babasının ayrı yaşadığını öğrendim. Geri kalan % 42,86'sında aile ortamının problemlili olduğunu öğrenmiş bulunmaktayım.

Mülakatların sırasında sorduğum sorulardan biride "Siz aile kavramından ne anlıyorsunuz" sorusuydu.

Bu soruya eşcinsel ve transvestilerin % 28,57'si aile kavramına önem verdiklerini, ailenin birlik, saygı ve sevgi dolu bir toplum olması gerektiği üzerinde durdular. Buna karşılık % 71,43'ü ailenin gereksiz olduğunu ve ailenin ortadan kalkması gerektiğini söylediler (Bu konuda aldığım cevaplardan çoğu ailenin bekâsı için endişe duymama yol açan cevaplardı).

24 yaşında ve ailesinden ayrı yaşayan bir eşcinselle "Siz aile kavramından ne anlıyorsunuz?" sorusunu sorduğumda cevabı; "Ben kendi başıma aileyim. Bana göre aile demek, sadece ana-baba ya da kadın-erkek'den oluşan bir topluluk değildir" şeklinde oldu.

18 yaşında ve ailesinden ayrı yaşayan, ayrıca pek çok ailevi problemi olan (ana-baba ayrılmış, üvey anne yanında kalmış) bir transvesti de aynı soruya şu cevabı verdi;

(27) Aynı eser, sh. 77

(28) ANDRE MORALI DANINOS, a.g.e. sh. 80

(29) ÖZKAN Zülfikâr, "Boşanmalar Arıyor" Sur Dergisi, Ocak 1988, sh. 4

"Aile benim için anne, baba ve çocuklardan oluşan grup değildir. Cinsiyeti aynı olan ve birbirini seven insanlar da bir aile oluşturabilirler. Bence basit aile kavramının dışında birbirini seven ve birarada yaşayan insanlar ailedir. Ben şu an bir transvesti ile birlikte yaşıyorum ve birbirimizi aile gibi görüyoruz."

Yine 18 yaşında ve hemen hemen biraz önceki transvesti ile aynı aile yapısına sahip (ana-baba ayrı, üvey anne yanında kalmış) başka bir transvestide aile ile ilgili olarak düşüncelerini şöyle ifade etti; "Bize okulda öğrettikleri gibi en küçük temel birimin aile olduğuna inanmıyorum. Bence insan kendisiyle bile bir aile olabilir." Bu transvesti sürekli anne özlemi çektiğini ve evde annesine benzettiği bir resimle kendini aile gibi gördüğünü de söyledi.

28 yaşında, yine ailevi problemleri olduğunu ifade eden başka bir transvesti ise bu konuda şunları söyledi; "Aile deyince uyumlu bir yapı aklıma geliyor. Türk toplumunda aile olayının adı kutsal, ama yapı kutsal değil. Aileyi sağlamlaştırma işi hep kadına düşüyor, kadınlar hep köle muamelesi görüyorlar. Biz doğurgan olmadığımız için, bizi aile yapısını bozmakla suçluyorlar. Aslında eşcinsellik büyük bir nimet, nüfus planlamasına büyük katkımız var."

(Bu cevapları duyunca insan gerçekten endişeleniyor.)

28 yaşında, üniversite mezunu ve Türkiye'de eşcinsellere yapılan ayrımcılıktan çok şikayetçi olan bir eşcinsel (kendisi şu an ailesiyle birlikte kalıyor ancak, ilerde bir eşcinsel arkadaşıyla birlikte yaşamak istiyor) aile ile ilgili olarak şunları ifade etti:

"Bence aile, varolan mülkiyet ilişkilerinin devam ettirilmesine ilişkin bir kurum. Amacı soyun devam ettirilmesi ve eğer kadın çalışmıyorsa, erkeğin üretim fonksiyonlarını sürdürmesine yardım edecek bir kurumdur. Dilerim çekirdek aile dediğimiz kurum yok olmaya mahkum olur. Çekirdek ailede gerçek sevgi yok. Çekirdek aile her zaman kendi kendisiyle sınırlı çocuklar yetiştiriyor. Aileler ve çocuklar sürekli birbirleriyle yarışıyor. Aile dayanışma için tek kurum gibi görülüyor, oysa ailede sevgi ve dayanışma eksik. Ama ailenin bir güvenlik unsuru olduğu açık. Bizde sevgi ile güven birbirine karıştırılıyor. Aile giderek inandırıcılığını kaybediyor. Miras için aile bireyleri birbirinin gözünü bile oyabiliyor. **Eşcinsel ilişkilerde yapının aile şekline dönüşmesine karşıyım.**"

Eşcinsellerin nüfusu azalttığı görüşüne karşı çıkan bu eşcinsel Türkiye'nin dünyadan çok yalıtık (herhalde uzak demek istedi) olduğunu, dünyadaki gelişmeleri yeterince takip edemediğini söyledi ve sözlerine şöyle devam etti; "Danimarka'da eşcinsellerin evlenmesi kabul edildi, bu giderek bütün Avrupa'ya yayılacaktır... Türkiye'de şu an yaygın olan değerler buna izin vermiyor, ama yakında vermek zorunda kalacaktır."

"Amerika'da California ve New York eyaletlerinde GAY (Eşcinsel) komünler var. Bunlar aile kurumuna karşı kurulmuşlardır. Tabii ki, 5-10 yıl içinde kaçınılmaz olarak Türkiye'de bunlardan etkilenecektir."

"Türkiye A.E.T.'ye girmek istiyorsa, Avrupa'daki bu olayları gözönüne almak durumunda kalacaktır."

Sayın Arslan Yüzgün eşcinselliğin savunmasını yaptığı ve olayın sosyolojik gerçeklerini gözardı ettiği kitabında eşcinsellik ve aile bağları ile ilgili olarak şunları söylüyor:

"Yaşama saygı, yaşam biçimlerine saygı ne güzel şey... Hep büyükler mi sayılmalı? Ya küçükler saygıya layık değil mi? Saygı insanca ilişkilerin gerekli koşullarından biri kuşkusuz. Genellikle ağırlıklı biçimde beyin yıkayışlarının sürdüğü ve eşcinselliğin bir "sapıklık" olarak yorumlandığı toplumların en küçük birimleri içinde eşcinselleri algılayan ailelerin çıkması güzel ve anlamlı."

Yüzgün'ün yaptığı araştırmada 223 eşcinsel içinde % 15,7'sinin evli olduğu ve yine % 9,9'unun çocuklu-evli olduğu ortaya çıkıyor.

Bu durum gerçekten endişe verici. Eşcinselliğin giderek daha yaygın biçimde kabul görmesi ve bunların sayılarının her geçen gün artması durumunda Türk aile yapısı ne olacak? Eşcinselliğin nüfus üzerinde ne gibi etkileri olacak? Bu soruların hepsi başlı başına sosyologlar tarafından incelenmesi gereken konulardır. Bu problemlerin fazla büyümeden çözülmesi gereklidir. Aksi takdirde aile yapımız diğer bozucu etkilerle birlikte (müstehcen yayınlar, sosyo-kültürel yapımıza uymayan T.V. programları, bazı kesimlerin savunduğu cinsel özgürlük istekleri,...) kısa sürede çürüyüp yok olacaktır.

"Ancak bütün bunlara karşı direncini kaybetmemiş bir sosyal yapı, sapmaları bertaraf edebilir. Önemli olan, bu gibi çözümler eğilimlerinin toplumda genel bir sosyal kabul görmemesidir. Ayrıca toplumun hakim unsuru (icra, yasama, yargı,...) haline gelmesidir."

Toplumdaki her türlü sapmalara, anormal tutum ve davranışlara karşı koyabilecek, onlardan etkilenmeyecek, direncini kaybetmemiş bir sosyal yapı ancak toplumun maddi ve manevi entegrasyonunu gerçekleştirmesi ile mümkün olacaktır.

Ayrıca Le Play'nin belirttiği gibi, sağlam cemiyet ve sağlam bir sosyal yapı ancak sağlam bir aile ile mümkündür.

Sağlıklı bir aile toplumunda yetişmiş, ebeveynlerinden gerekli ahlaki terbiye ve gerekli sevgiyi almış, aile içinde gereken dini ve moral eğitimini, şahsiyet gelişimini tamamlamış genç nesillerin yetiştirilmesini sağlamış bir cemiyet yapısı için şarttır.

Ferdin sosyal münasebetlere giriştiği ilk topluluk ailedir. Çünkü, aile sadece cinsi birleşmeden ve kan hısımlığından doğan bir birlik değildir. Herhangi bir toplumun aile ismini taşıyabilmesi için, bu topluluğa biyolojik birleşme ve akrabalık bağları dışından gelen içtimai (sosyal) bir tesirin ve hukuki bir kaidenin hükmetmesi gerekmektedir. Bu şartın yerine gelebilmesi de aileden önce cemiyetin mevcudiyetini gerekli kılar ve ailenin eşlerin birleşmesinden, neslin devam ettirilmesinden daha fazla mâna ifade ettiğini düşünmeye bizi sevkeder. İşte bu fazla taraf yalnız insan ailesi için söz konusudur ve ailenin sosyal olan tarafı da budur (30).

Ailenin birinci fonksiyonu (çocuğu cemiyete intibak ettirme, sosyalleştirme vazifesini de içine alacak şekilde mánalandırılması gereken) nüfusun yeniden istihsali fonksiyonudur. Ancak, eşcinsel ilişkilerin yaygınlaşması evlenmeleri azaltacağı gibi, bu tip birliklilikler (eşcinsel hayat birlikliliği) ahlaki yapıda bozucu etkilere yol açacağı gibi ailenin nüfusu yenileme fonksiyonunu tamamen azaltabilecektir. Türkiye'de nüfusun azaltılması yönünde sistemli bir propaganda izlendiği de bir gerçektir.

Sayın Prof.Dr. Nevzat Yalçıntaş'ın belirttiği gibi, Türkiye'de nüfusun artmaması yönünde toplumu şartlandırma çabaları son senelerde yoğunluk kazanmıştır. Bu konuda adeta tek yönlü bir kampanya yürütülmekte, meselenin diğer cephelerinin açıklanmasına fırsat vermemek istercesine bir fikri baskı havası meydana getirilmeye çalışılmaktadır (31).

Sayın Yüzgen de kitabında şöyle diyor: "Aile planlaması, doğum kontrolü gibi eylemlere, önlemlere karşı çıkan bir din adamının eşcinselliğe yaklaşımında bir "Hz. Mevlânâ insancılığı"nu bulabilmek olanaksızdır." (32).

Nüfus planlaması, gelişmiş Batı ülkelerinin bizim gibi gelişmekte olan ve nüfusu artmaya devam eden ülkelere uyguladıkları sistemli bir baskı politikasıdır. Hocam Prof.Dr. Amiran Kurtkan'ın nüfus planlaması ile ilgili bir konferans sırasında da belirttiği gibi, "Bu görüş Batı kökenlidir. Bunu öne süren Batılılar dünya nüfusunun artışını hep bir tehlike olarak gösterirler, buna karşılık, Asya, Afrika ve diğer kıtalardaki nüfustan çok daha yoğun bir nüfusa sahip olan Avrupa kıtasındaki (kendü ülkelerindeki) nüfusu daha da arttırmak için tedbirler aldılar. Bize nüfus planlamasını tavsiye eden Avrupa ülkelerindeki nüfus yoğunluğu ülkemizden kat kat yüksektir. Türkiye'nin nüfus yoğunluğu yaklaşık olarak km²'ye 70 kişidir. Halbuki daha 1984 yılında Avrupa ülkelerinden İngiltere'de nüfus yoğunluğu km²'ye 228 kişi, Hollanda'da 353 kişi, İtalya'da 189 kişi, Fransa'da 100 kişi, Federal Almanya'da 246 kişi ve Belçika'da 324 kişidir." Nüfus yoğunluğunun bu derece yüksek olduğu bu ülkelerin hiç biri açlık ve fakirlik tehlikesine maruz bulunmayan, tam aksine dünya üzerinde en müreffeh durumda bulunan ülkelerdir. (33).

"O halde nüfus artışının açlığa sebep olacağı hükmünü bütün dünya için söz konusu edip de ülkemizin nüfusu besleyici nitelikte olan müsait şartlarını ayrıca ele almaktan bizi men edecek hiç bir makul sebep yoktur. Kaldı ki, nüfusun tabiatı gittikçe daha mükemmel şekilde yorumlama imkânını bize veren kültür faktöründen bağımsız bir şekilde yorumlama imkânını bize veren kültür faktöründen bağımsız bir şekilde ele alınması ve nüfus artıyorken kültürün sabit kalacağına farzedilmesi de mümkün değildir."

Prof.Dr. Amiran Kurtkan Bilgiseven nüfus artışının zararlı olduğu görüşlerinin aksine, nüfus planlamasını aleyhine görüşlerini iktisadi, siyasi, tıbbi, psikolojik ve dini yönden açıklamıştır.

(31) YALÇINTAŞ Nevzat, "Nüfus Planlaması ve Türkiye'nin Gerçekleri", *Aydınlık Ocağı Açık Okunlar dizisi*, Kasım 1988, sh. 3

(32) YÜZGÜN Arslan, a.g.v., sh. 203

(33) KURTKAN Amiran, "Ekonomik ve Sosyal Yönelimle Nüfus ve Aile Planlaması", *Aydınlık Ocağı Açık Okunlar Dizisi*, Kasım 1988 sh. 16

Prof.Dr. Amiran Kurtkan'a göre, "Milli gelir artışını sağlayan en önemli faktör nüfus artışıdır. Nüfus artışı önemli bir iç pazar oluşturur ve yatırımları teşvik eder. Ayrıca üstün zekâların % 2 nispetine uygun bir şekilde mutlak sayısının artması için de nüfus artışına ihtiyaç vardır".

"Nüfusun tabii artış seyri müdahale edilmemesi halinde nüfus artışının en önemli iktisadi faydalarından biri eğitim ve sağlık yatırımları gibi demografik yatırımlardan tam kapasite ile yararlanmaktır" (Bu konuda pek çok örnek daha sıralanabilir).(34).

Ayrıca, nüfusun askeri açıdan taşıdığı önem ve belirli bir kültürü taşıma özelliği de nüfusa önem vermeyi gerektirir.

Batı Avrupa ülkelerinde nüfus artışının hızının çok azalması neticesinde nüfusun niteliği yaşlı nüfusa doğru kaymış ve Avrupa ülkelerinin çoğunda nüfus paniği başlamıştır. Devletlerin verdiği prim ve ikramiyeler, "Sekiz Çocuklu Aile Saadeti" filmleri ve daha nice teşvikler bu korkunç eriyişi önleyemiyor. Panik içindeler...

Nüfus artışının yavaşlamasında kadınların doğum yapmak istemeyişleri kadar, eşcinsel ilişkilerin yaygınlaşmasında etkisi büyüktür.

Mülakatlarım esnasında gördüğüm 28 yaşındaki bir transvesti; "Aslında eşcinsellik büyük bir nimet, bizim nüfus planlamasına büyük katkımız var. Bütün ülkeler nüfusu azaltmak için nüfus planlaması yapıyorlar" dedi.

28 yaşında üniversite mezunu bir eşcinsel ise; "eşcinsellerin nüfusu azalttığı propagandası yerleşik ideoloji tarafından geliştirilmiş sistemli bir yalandır. Bizimle ilgisi yok. Kadınlar özgürce bedenlerini kullanabilir, nüfus azalacak diye 5 tane mi çocuk doğuracak?" demiştir.

Eşcinsel ilişkilerin yaygınlaşmasıyla ailenin sarsıntıya uğraması ve nüfusu yenileme fonksiyonunu yitirmesi ciddi bir problemdir.

Fonksiyon ile bünye arasındaki münasebeti gözönünde bulunduranlar fonksiyon zayıflamasının bünyede de zaafa sebep oluşundan ibaret biyolojik kaidenin sosyal hayatta da geçerli olduğu hususuna işaret etmektedirler. Karanlık mağaralarda yaşayan ve gözleri için yapılacak hiç bir fonksiyon kalmayan balıkların, bir kaç nesil sonra gözlerini bir bünye parçası olarak kaybetmeleri gibi ailenin de fonksiyonlarını kaybede kaybede neticede sosyal bir bünyenin unsuru olarak kendi varlığını dahi kaybetmesi tehlikesi söz konusu olduğunu belirten sosyologlar vardır (35).

Bu noktada tekrar düşünmek ve ailenin fonksiyonlarını zayıflatıcı etkenleri durdurabilmek, bunlara çareler aramak aile kurumunun bekâsı için şarttır. Zira aile vazgeçilemeyen ve korunmak zorunda olan bir müessesedir. Türk toplumunun geleceği de sağlam aile yapısıyla teminat altına alınmalıdır.

Kişiyi sosyalleştiren en önemli kurumun aile olduğuna işaret eden Batı'lı yazarlar milli değerlerin bu yuvada kazanıldığını; ailenin devre dışı bırakılmasıyla ülkede milli birlik ve kültürel tamlanmanın sağlanamayacağını da belirtmektedirler (36).

(34) *Ayı eser, sh. 18*

(35) *KURTKAN AMIRAN, "Genel Sosyoloji", 4.b. İst., 1986 sh. 246*

(36) *ÖKE Min Kemal, "Avrupa'da ve Amerika'da Aile Kurumu ve Devlet Korumacılığı" Türk Yurdu Dergisi, Cilt 9, Sayı 16, 1988, sh. 13*

Artık Avrupa'da ve Amerika'da bile ailenin önemi anlaşılmış ve aile devlet koruması altına alınmıştır. 1960'larda seslerini yükselten "cinsi devrim" taraftarları evliliğe ve aileye karşı çıkarken, "TIME" dergisine kapak olan "80'lerde Seks" adlı araştırmada "cinsi devrim" in artık ömrünü tamamladığı ortaya konmuştur. Bilhassa AIDS hastalığı bunu bir zorunluluk haline getirmiştir.

Betty Friedan, bir zamanlar Feminist yaklaşımı ateşleyen yazar olarak 1981'de yayınladığı yeni eserinde (The Second Stage), "cinsi devrimle kadının aileye olan ihtiyacını, sevgiye ve himayeye muhtaç yanını gözardı ettik" diyordu. Öte yandan 70'lerin Greer'i (Sex and Destiny) "The Politics of Human Fertility" adlı yeni kitabında cinsi hürriyetin kadın sömürüsüne, hatta çocuklara düşmanlığa yol açtığını itiraf ediyordu. Betty Yorbura ise, "çekirdek aile yaşayacak, hatta daha da güçlenecek. Çünkü, artık Amerikalıların aile kurumundan psikolojik beklentileri arttı" diyor. Yazara göre, toplumun çoğulluğa karşı artan hoşgörüsüyle Amerika'da eşcinsel evlilikler, komünal aile hayatı ve cinsi devrimin kalıntısı bazı geleneklerle sürecektir, ama bundan sonra bunlar azınlıkta kalmaya mahkûmdurlar (37).

Gittikçe karmaşıklaşan günümüzün modern toplumlarında kişilerin ruh ve beden sağlıklarının korunması huzurlu, istikrarlı, güvenli ve sıcak aile atmosferinde yaşamalarıyla mümkündür.

Türk cemiyet hayatının temelini oluşturan aile yapımızın uzun bir ihmal döneminden sonra devletin koruyuculuğu altına alınma çalışmaları sevindiricidir. Zira aile yapımızın sağlam olması, bu yapıyı aşındırmak isteyen sosyo-ekonomik ve kültürel fırsatların tahrip edici özelliklerine karşı devletçe set çekilmesine bağlıdır. Bu çerçevede yetkililerin aile yapımızı bozucu bir unsur olan cinsel özgürlük ve cinsiyet sapmaları hususunda ciddi önlemler almaları şarttır.

Sosyal bünyemizi rahatsız eden bu meselenin erken teşhisi ve tedavisi çözümü kolaylaştırabilecek, aksi takdirde meselenin halledilmesi her geçen gün zorlaşacaktır. Meselenin çözümünde doktorlara, psikologlara ve sosyologlara önemli görevler düşmektedir. Devlet desteğiyle ve yapılacak ortak çalışmalarla meselenin çözümü doğrultusunda önemli bir adım atılmış olacaktır.

Unutulmamalıdır ki, Türk cemiyetinin geleceği sağlam bir aile yapısıyla teminat altına alınacaktır.

B) DİNİ AÇIDAN EŞCİNSELLİK

Din ve eşcinsellik genelde karşıt noktaları oluşturmuştur. Musevilik, Hıristiyanlık ve özellikle İslamiyet eşcinselliği yasaklamış, kesin kurallar getirmiştir. Ancak dinler arasında veya din içinde mezhepler arasında konuya değişik yorumlar getirilmiştir.

İnsanlığın tarihi seyri içinde cinsel terslik bazı yerlerde anormal sayılmış ve bunu benimseyenler şiddetle cezalandırılmıştır. Nitekim "Lût" kavminin başına gelen ve zevaline sebebiyet veren semavi felaket bu marazi sevginin şiddetli bir cezası mânâsına alınmıştır. "Pompei" beldesi sakinlerinin cinsel ahlâksızlığa düşkünlüğünden ötürü yanardağ lavları altında kalarak cezalandırılmaları gibi, İbraniler'de homoseksüaliteyi şiddetle cezalandırmışlardı. Nitekim kutsal kitapta şu ibare okunmaktadır, "bir erkek ile münasibette bulunan erkek sapıklıkta bulunduğu için cezalandırılmalıdır". Daha o zamanlarda İbraniler'de İspanyolların bugün de "Pecado Nefonde" dedikleri marazi aşk tutkunları diri olarak yakılırdı. Dinler nazarında da homoseksüalite mastürbasyon gibi, ahlaka aykırı ve zararlı bir fiil olduğu cihetle diğer bazı günahlar arasına alınmıştır. Ortaçağda homoseksüeller, büyüçüler ve imansızlar gibi muameleler görmekteydi, yakayı ele verenler yakırlıyordu (38).

Dr. Andre Morali Daninos'a göre, homoseksüellik üç nedenle Tanrı indinde günahtır. Sevgiye konu kişinin anormal olarak seçilmesi, kurulan birliği din bakımından kutsama olanaksızlığı ve tohum israfıdır (39).

Asya, Avrupa, Afrika, Kuzey ve Güney Amerika ülkelerinin ilkel dinlerinin çoğu, cinsel birleşmeyi insanlığın en kutsal olgusu olarak benimsemişlerdir. Tek'in çift olduğu, insan ile doğanın, yer ile gök'ün ve insan ile Tanrı'nın birbirinin içinde eridiği olay cinsel birleşmedir. Yer ile gök arasındaki cinsel birleşme en sık rastlanan dinsel motiflerin biridir. Ayrıca **insanın Tanrı ile birleşmesi*** dinsel buyruklarda yer almıştır. Bu birleşme Tanrı'nın kendisi ile gerçekleşmediğine göre, ancak onun temsilcisi olan rahip ve rahibelerle yapılabilirdi. Bu zorunluluk tapınımdaki cinsel birleşmelerin temelidir (40).

Arslan Yüzgün eşcinsellikle ilgili kitabında din ve eşcinsellikle ilgili olarak şunları yazmıştır:

"Din çevrelerinin eşcinselliğe karşı tavır almaları; bu ilişkilerin olmadığı, kutsal kitaplarda yasaklandığı ve boşuna döl (sperm) tüketimine yol açtığı yönündeki nedenlerden kaynaklanmıştır. Evlenmeyi ve çoğalmayı öneren bu görüşler az gelişmiş ülkelerde de bırakılmış, doğum kontrolüne önem verilir olmuştur. Yakıla öldürüle bir türlü bitirilemeyen(!) eşcinsellerde bu gelişmeler karşısında genelde dine soğuk bir biçimde yaklaşmışlar ve elden geldiğince din ve din adamlarıyla pek ilgilenir gözükmemişlerdir. Günümüzde de eşcinsellere en büyük ve en ağır saldırılar gerici-bağnaz-dinci çevre ve kişilerden gelmiyor mu? Bu gerçeği göremeyen bazı eşcinseller ise, tutarsızlık ve hocalamalar içinde benliklerini yitirip gitmişlerdir. Yürüttükleri cinsel ilişkileri tam algılayamayan bu bilinçsiz eşcinsellik uygulayıcıları sorunlarının katlanmasına neden olmuşlardır". (41).

"Bir yandan kafa yapıları olayı tam algılayamayınca kendileri mutsuz olmuşlar, diğer yandan korkaklıkları nedeniyle bağnaz çevrelerden gelen eleştiri ve baskılara bo-

(*) Burada fiziksel manadan ziyade mana birleşmesi esas alınmakla birlikte, yanlış bir yorumla konu cinsellik bağlamında ele alınmıştır.

(38) ADASAL Rasim, "Ruh Hastalıkları ve Cinsel Bozukluklar", Ankara, 1954, sh. 560 - 561

(39) ANDRE MAROLI DANINOS, a.g.e., sh. 70

(40) DÜMEN Haydar, "Cinsel Kültür", İst. 1982, sh. 50

(41) YÜZGÜN Arslan, a.g.e., sh., 196

yun eğmişler, böylece bunu akılcı ve tutarlı biçimde yürüten diğer eşcinsellere de onanmaz zararlar vermişlerdir. Hep Doğu ve Batı toplumlarında bu böyle olmuştur. Bu dinci-muhafazakâr eşcinseller, Ortaçağ'da hıristiyanlığın ortalığı karattığı ortalama yok olan, yakılan ve işkenceler çeken hemcinslerini unutup, bugün eşcinsel papazlar huzurunda, kendi kiliselerinde erkek erkeğe evlenir olmuşlardır. Çekilen acıları unutturacağı umuduyla ve dinin toplumlarda giderek zayıflaması ve yeni kan sağlanması bekleyişyle kilise çevreleri renk değiştirmiş ve çağımızdaki eşcinselliğe çok ilgi duyan bir kesim olarak belirmiştir" (42).

a) İslamiyet'in Eşcinselliğe Bakışı

İslamiyette, eş ile cinsel ilişkide bulunmak zorunlu görülmüş, eş ile cinsel ilişkide bulunmaktan kaçınmak günah olarak kabul edilmiştir. Eş ve cariyeleri ile cinsel ilişkide bulunurken, "sevişme" de zorunlu görülmüştür. Cinsel istek ön plana çıkmış, isteksizce ve karşı tarafa işkence derecesine zorlamak günah olarak ele alınmıştır. Yine, cinsel ilişkiyi "süslenme ve kokulanma" eylemi ile pekiştirmek ve çekici kılmak üzerinde durulmuş, makyaj desteklenmiştir. Erkeğin, cinsel ilişki sırasında kadın orgazmına önem vermesini ve bencil davranmamasını emretmiştir. İslâm dininde, cinsel ilişki sırasında güzel sözler söylemenin doğru olacağını belirtmekle birlikte, fazla konuşmanın zararlı olacağı ve günah varsayılacağı ortaya çıkmaktadır. Öte yandan vajina dışına boşalmanın (azil) ve kadınla oral yoldan (arkadan) ilişkide bulunmanın günah olarak kabul edildiği anlaşılmıştır (43).

"Bakara Suresi"nde bu durum açıkca izah edilmiştir:

"Sana kadınların adet hallerinden-hayızdan- soruyorlar. De ki "O eziyettir, hastalık, rahatsızlık dönemidir". Dolayısıyla adet zamanlarında kadınlardan ayrılın-cinsi temasta bulunmayın- temizleninceye kadar... Temizlendikleri zaman Allah'ın size emrettiği yerden-ön taraftan- yaklaşın (cima edin). Şüphesiz, Allah tevbe edenleri sever, temizlenenleri sever."

Bakara Suresi, Ayet 222

Ayrıca "Hud Suresi"nin 78. Ayet-i Kerime'si, "Hicir Suresi"nin 71. Ayet-i Kerime'si ve "Nemi Suresi"nin 55. Ayet-i Celile'si livatayı-cinsi sapıklığı- haram kılmıştır.

İslâm peygamberi Hz. Muhammed (S.A.V.) kadınlarla livatayı yani cinsi sapıklığı şiddetle yasaklamak üzere şöyle buyurmuştur; "Hz. Peygamber (S.A.V.) kadınlara dübürlerinden cimayı yasakladı. Ehl-i Sünnet'de bunun haram olduğuna ittifak eyledi. Resulallah şöyle buyurdu:

"Her kim hayızlı kadınla cima ederse veya kadına dübüründen yaklaşırsa veya bir kâhine giderde onun söylediğini tasdik ederse, o kimse Muhammed'e nazil olana küfretmiş olur."

Hadisi Buhari, Müslüman, Tirmizi ve İbni Maceh rivayet etmiştir (44).

(42) Aynı eser, sh. 198

(43) DEMİRCAN Ali Rıza, "İslâm'a Göre Cinsel Hayat", Cilt 1, İst. 1985 sh. 41-53

(44) GÜNGÖRGE Talip Mustafa, "Humeyni İğrenç Fülü Meşru Görüyor" Türkiyem Dergisi, Aralık 1987, sh. 214 - 215

Yüce dinimiz İslâm sadece kadınlara livata yapılmasını değil, erkeklere de livata (arkadan ilişki) yapılmasını şiddetle yasaklamıştır.

Kur'an-ı Kerim'de Hz. Lût'un kendi kavmine ve topluluğuna peygamber olarak gönderildiği belirtiliyor ve "Araf Suresi"nin 80-84. ayetlerinde Lût'un kadınları bırakıp şehvetli erkeklerle cinsel ilişkiye giren kavmini uyarmasına rağmen onların kendi yolunda ilerlediği ve kavmin üzerine kızgın taşların yağdığı anlatılmaktadır. Kur'an-ı Kerim'de şöyle yazmaktadır:

"Lût'u gönderdik. Milletine "Sizden önce dünyada hiç kimsenin yapmadığı kötülüğü mü yapacaksınız? Çünkü, siz kadınları bırakıp erkeklere yaklaşıyorsunuz. Doğrusu, hayasızlıkta çok aşırı giden milletsiniz..." demişti. Kavminin cevabı sadece "onları şehrinizden çıkarın, güya onlar temiz kılmaya uğraşan insanlarmış" demek oldu. Lût'u ve en yakınlarını kurtardık, yalnız karısı kurtulmadı ve geride kalanlarla helak oldu. Onlara yağmur gibi taş yağdırdık. Bak da gör suçluların durumunu"

Araf Suresi, 80-84 Ayetler (45)

Hz. Peygamber'in (S.A.V.) en büyük korkusu kendi ümmetinin de Lût kavminin izinde yürümesidir.

"Hz. Ayyşe, Allah'ın Resulünü üzgün gördü. Üzgün görünce sordu:

- Sizi üzen nedir ya Resullallah!

- (Beni üzen) ümmetim için pek çok korktuğum uygulamadır, Lût toplumunun yaptığını yapmalarıdır." (46).

Yüzyün'e göre, İslam bilimcileri eşcinselliğin cezasının saptanmasında görüş birliği içinde değillerdir. Hz. Muhammed'in ölümünden sonra beliren mezhepler arası yorum farkları gözlenmektedir. Mâliki ve Hambeli'ler eşcinsellerin taşlanarak öldürülmelelerini isterler. Şafilere eşcinselliği "zina" ile özdeş saymıştır, bu koşulda eşcinsel ilişkiye girenin evli olup olmadığına bakılacaktır. Evli ise recmle (taşlanarak öldürülme), evli değilse dayak (yüz celde) veya sürgünle cezalandırılacaktır. Dördüncü mezhep olan Hanefi'lerin yorumu en geniş olanıdır. Burada ceza, Kur'an ve sünnetle saptanmadığı savı ile Halife'ye bırakılmaktadır. Halife veya onun yetkili temsilcisi hakimler değişik cezalar saptayabilirler veya ceza vermeyebilirler... İslamiyetin güçlenmesi noktasından hareketle üremeyi, çoğalmayı ve toplumları sayısal açıdan üstün kılmayı amaçlayarak "döl harcanmasını" yasaklamış olması, ister istemez eşcinselliği de günah saymıştır. Eşcinsel ilişkilerde bir üreme söz konusu olmayacağına göre, İslamiyeti güçsüzleştiren bu tür eylemler o dönemin koşullarında ele alınmıştır. Ne var ki, toplumumuzda İslam düşüncesi etkisini sürdürmekte, ne denli çelişkili tutarsız örnekler yaşanıyor olsa da, İslamiyet doktrini içinde eylem sürdürenler olaya sürekli tepki göstermektedirler. Şu açıktır ki, "Lûtülük" sözcüğü ile tanımlanan eşcinsellik, İslam dininde açıkca yasaklanmıştır (47).

(45) GÜNEŞ BİLİM ARAŞTIRMA KURULU, *Kur'an-ı Kerim Türkçe Meali, Araf Suresi, 80-84 Ayetler*

(46) DEMİRCAN Ali Rıza, a.g.e. sh. 28

(47) YÜZGÜN Arslan, a.g.e. sh., 205 - 206

Arslan Yüzgen'e göre, günümüz Türk toplumunda bu konuda yorum farkları sürüp gitmekte ve eşcinsellere karşı çirkin hoşgörüsüzlükler de yaşanmaktadır.

Küçük bir grupla yaptığım mülakatlar esnasında eşcinsellere sorduğum sorulardan biri, "Sizce eşcinsellik günah mıdır?" sorusuydu. Görüştüğüm gruptaki eşcinsel ve transvestilerden % 42,65'i bunun günah olduğunu söylerken, % 57,15'i eşcinselliği günah olarak kabul etmediklerini söylemişlerdir. Ayrıca günah olmadığını söyleyenlerden % 75'i Tanrı'ya inanmadıklarını, Tanrı'nın varlığını kabul etmediklerini söylerken, % 25'i Tanrı'ya inandığını söylemiştir (Bu da şu an katolik olarak yaşamaktadır, 18 yaşında katolik olmuş).

Görüştüğüm gruptaki eşcinsel ve transvestilerin tamamı (% 100'ü) toplumun kendilerini dışlamasında dinin önemli rolü olduğunu, İslam dini eşcinselliği günah saydığı için, çevrelerindeki insanların onları hor gördüğünü söylemişlerdir. Görüştüğüm transvestilerden biri, eşcinselliğin tek tanrılı dinlerde günah olduğunu, çok tanrılı dinlerde ise eşcinsellerin baştaacı olduğunu, Malezya Adalarında erkeklerin evlenmeden önce mutlaka eşcinsellerle ilişki kurduklarını söylemiştir.

Görüştüğüm eşcinsellerden biri ise; Dini ideolojilerle, pratiklerle kendini ifade edemeyeceğini, kendini müslüman saymadığını, zira müslümanlıkta (Kur'an-ı Kerim'de) Lût kavminin başına gelenlerle ilgili olarak Sadom kentinin başına gelenlerin anlatıldığını, bu yüzden eşcinselliğin diğer bir adının da "Sadomi" olduğunu belirtmiş ve kendini hiç bir zaman günahkâr görmediğini, zira kendini dinin kurallarının dışında tuttuğunu belirtmiş ve "kendimi dinin kurallarıyla değerlendirmiyorum" diye ifade etmiştir. Bazıları da öteki dünyada bile gılman adı altında eşcinseller bulunduğu dair kendi zanlarını ifade etmişlerdir.

Yüzgün'e göre; "İlahiyatçıların yazdıkları ve yazacakları cinsel gerçekleri değiştirememektedir. Hz. Muhammed'den önce de, O'nun zamanında da O'ndan çok sonra da eşcinsel ilişkiler değişik biçimde ve yöntemlerle sürüp gitmektedir. Tüm bireyler (kadın-erkek, müslüman-hıristiyan, Türk-Alman, köylü-kentli, bıyıklı-bıyıksız, eşcinsel olan-olmayan...) Allah'ın kulu değil mi? Allah'ın kulu olmayı bile tekellerine almaya çalışan, kendi dışındaki insanları "kâfir" olarak adlandıran, cezalandırılmalarını isteyen din adamları laik Türkiye Cumhuriyeti'nde hiç bir dönem etkili olamamışlar, olamayacaklardır. İslam dini, insanın var oluşuna bağlı düşünceleri, duyguları, istemleri ve bu doğrultudaki davranışları yok mu saymaktadır? Yanıt "evet" biçiminde olursa din kendini reddetmiş olacaktır, "hayır" biçiminde bir yanıt verilirse, sorun kalmayacaktır." (48).

Sayın Arslan Yüzgün olaya bilimsellikten ziyade hissilikle yaklaşmakta ve olaya sosyal realiteleri gözardı ederek bakmaktadır.

Her şeyden önce Yüzgün dini realiteye karşı çıkmakta ve İslâm dininin Kur'an-ı Kerim'de açıkça yasakladığı Lûttiliği (eşcinselliği) normal bir olaymış gibi göstermeye, insanları dini hükümlere uymaktan kaçınmaya davet etmektedir.

Kendisinin de kitabında açıkça ifade ettiği gibi, "eşcinsellik üremeyi, çoğalmayı azaltıcı bir etkiye sahiptir. Üremenin, çoğalmanın gittikçe azalması sonucunda toplumda bir takım sosyal yapı bozukluklarının ortaya çıkması, toplumun statikleşmeye doğru bir yön alması kaçınılmaz olacaktır."

C) EŞCİNSELLİK VE TÜRK TOPLUMU

Mülakatların esnasında eşcinsellere sorduğum sorulardan biri de "Sizce Türk toplum yapısı bir eşcinsel olarak yaşamınızı sürdürebilmek için uygun mu? Cinsel kimliğinizi rahatlıkla ortaya koyabilir misiniz?" sorusuydu.

Türk toplumu eşcinsel olarak yaşamaya uygun değil diyenler % 100'dü. Görüştüğüm şahısların hepsi çevresindekiler eşcinsel olduklarını öğrendiklerinde olumsuz tepkilerle karşılaştıklarını, alaya alındıklarını, küfür işittiklerini ve toplum dışına itildiklerini, bu yüzden de her yerde eşcinsel olduklarını söyleyemediklerini ifade ettiler.

20 yaşında ve üniversite öğrencisi bir eşcinsel "Eşcinsel olduğumu öğrenenler çok ters tepki gösteriyorlar. Hayaumuz normal insanlar gibi rahat olmuyor, bazen kimlik krizine düşüyorum. Bulduğum ortama göre değişik davranmak zorunda oluşum beni rahatsız ediyor. Bir Cihangir'de veya Taksim'de eşcinselliğimi rahatlıkla belli ediyorum ama, kendi semtime gidince erkek gibi davranmak zorunda kalıyorum." dedi.

18 yaşındaki bir transvesti ise, "Türk toplumu yapısı transvesti olarak yaşamaya uygun değil. Başta polis baskısı, ikincisi toplumun bize bakışı... Ben transvesti olduğumu saklamıyorum. Bunu her yerde, Bilsak'ta, Kadın Hakları Kurultayı'nda, dergilerde herkese anlatıyorum. Artık insanlar beni kabullenmeye başladılar" şeklinde düşüncelerini belirtti.

18 yaşındaki diğer bir transvesti de, "Ben örf ve adetlere uymak gerektiği kanaatindeyim. Daha doğrusu toplumda bazı şeyleri kolaylaştırmak için, bu topluma biraz uyum zorundayım. Zira toplum bizim gibileri hep aşağılıyor, bizimle alay ediyorlar. Onun için, kendimi kabul ettirmek için biraz onların istedikleri gibi olmak zorundayım. Sürekli olarak kadına benzemek için kendime dikkat etmek zorundayım, diğer insanlara güzel görünmek zorundayım (gerçekten çok güzel bir kadını andırıyordu). Güzel olanı fazla dışlamıyorlar, çirkin olana "ibne" diye hitap ediyorlar. Çirkin, erkek görünümlü transvestiler ahlak masasına götürüldüğünde çok çirkin dövülüyor. Güzel olan, kadına benzeyen daha iyi muamele görüyor." dedi.

28 yaşında üniversite mezunu bir eşcinsel ise, Türkiye'de eşcinsellik konusunda şiddetli ve haksız bir ayrımcılık yapıldığını, cinselliğin Türkiye'de tabû niteliğini taşıdığını, eşcinsellerin özgürleşme hareketine karşı çıkıldığını, zira bunun beraberinde cinsel özgürleşmeyi getirdiğini söyledi. Türkiye'de eşcinsellerin toplumsal baskıyı şiddetli biçimde hissettikleri ve bu yüzden bir aysberg gibi kendilerini gizlemek, saklamak zorunda kaldıklarını, bununsa ruhsal bunalıma yol açtığını ifade etti.

Bu araştırmam sırasında edindiğim izlenim, eşcinsellerin ve transvestilerin Türk toplumunun kendilerine pek ılımlı bakmadığını ve kendilerinin de bundan rahatsız oldu-

ğunu ortaya koymuştur. Ancak dikkat çekici olan nokta, eşcinselliğin gittikçe yaygınlaşması sonucu, eşcinsellerin gittikçe seslerini yükseltme çabaları ve sık sık gazete manşetlerinde eşcinsellerin özgürleşme hareketleriyle ilgili haberlerin yazılması, eşcinsellerin dernek kurma girişimleri ve eşcinselliğin normal olduğunu savunan "Bir tutam cinsel mutluluk için ezilen ve acı çeken tüm insanlara" başlığıyla (Dr. Arslan Yüzgün) eşcinselleri öven, onların savunmasını yapan, toplumdaki baskının haksızlığını iddia eden kitapların yazılması artık yavaş yavaş da olsa bu hareketin (eşcinsellerin özgürleşme hareketi) bazı kesimlerde tabii kabul edilmesine yol açmıştır.

Bu tip hareketlerin sistemli ve maksatlı hareketler olduğu, amacının Türk toplumunun milli ve manevi değerlerini yıpratmak olduğu gözden kaçmamalıdır.

Sayın Arslan Yüzgün bunu kitabında açıkca ifade ediyor;

"Türk insanı ve onun bir parçası olan Türk aydını sürekli olarak Batı'yı örnek almıştır. Almalıdır da... Batı örnek alınırken getirilenler, alış yöntemleri hep yanlış olmuştur. Batı'da yaşanan bir eylem elden ele geçerek, yozlaşarak, başkalaşarak Trakya'daki sınırlarımızdan içeri girmiştir. Salt ülkemizin sınırlarındaki değil, her köşesine dağılmış gümrük memurları(!) Batı kültürünün yaygınlaşmasına ambargo koymuşlardır. Karşı çıkışlar, engellemeler sonucunda varılan nokta ortadadır. Batı uygarlığının temeli özgür insandır, her açıdan özgür insan. Ekonomik ve politik açıdan olduğu gibi, cinsel yönden de özgür insan söz konusudur. Bu yaklaşıma Batı'nın tüm bireyleri girmese bile, genel çizgiler bu doğrultudadır. Türkiye'de ise bireylerin bir bölümü özgür insandır (belkide özgür insan değil de, özgürlükleri savunan, özgürlüğe susamış insan denilebilir), genel çizgilerde ise bunu saptamak güçtür. Özgürlüğe yaklaşım bireyler arasında çok değişiktir. Kitabımızın temel niteliği, özgürlüğün bir parçası olarak cinsel özgürlüğü savunuyor olusudur. Cinsel özgürlüğü savunanların veya cinsel eylemlerinde özgür olmak isteyenlerin başına gelenler anlatılmaya çalışılmıştır. Bu açıdan Batı ülkelerindeki yaşayış biçimi ile Türkiye'deki yaşayış biçimi, olayı algılayış yöntemleri değişiktir. Özellikle bizde, her yerde ve her kişinin ağzında bir "örf ve âdet" açmazı gözleniyor. Bu sakız gibi her yerde çiğnenir. Batı'da ise, örf ve âdet kolay dile getirilmez, hele hele örf ve âdetler yeniliğe karşı bir fren gibi kullanılmaz..." (49).

Yüzgün yaptığı araştırmasında Türk eşcinsellerinin % 41,3'ünün herhangi bir yöntemle eşcinsel olmaları nedeniyle emniyete götürüldüğünü ifade etmektedir. Yüzgün'e göre; "Türkiye'de en büyük haksızlığa uğrayan grup kuşkusuz eşcinsel azınlıktır. Hiç bir azınlık, böylesine bir çıkmaza düşürülmemiştir. Ne Hitler Yahudilere, ne komünistler faşistlere, ne de faşistler komünistlere bu denli acımasız davranmamışlardır. Anne ve babası reddetmemiştir, işinden atılıp aç bırakılmamıştır. Alay edilmiş, onuru kırılmış, dövülmüş, taşlanmış, işkencelere uğramış ve öldürülmüşlerdir. Kendi ailesi, kendi iş çevresi, kendi köylüsü, kendi ulusu bir türlü onu anlayamamış, çok acımasız bir biçimde yaklaşmıştır. Kuşkusuz olaya ters biçimde yaklaşanların başında da polis örgütü gelmektedir." (50).

(49) Aynı eser, sh. 333

(50) Aynı eser, sh. 298

Bu çalışmadaki amacım, Türk polisini övmek ya da yermek de değil; eğer toplum genel ahlakını bozucu davranışlar varsa ve bu davranışlar aynı zamanda toplum sağlığında ilgilendiriyorsa, polisin bunlara müdahalesi olacaktır. Ancak, bu mücadelenin yasalar çerçevesinde yürütülmesi gerekir. Ancak eşcinselliğini toplumun ahlakını bozacak şekilde deşifre edenler polise tutuklanmalı ve gerekli işlem yapılmalıdır. Eşcinsellik bir davranış bozukluğudur ve bunun toplum tarafından normal bir tutum ve davranışmış gibi algılanmasını istemek, bunları tasvip etmek, o toplumda yerleşmiş ahlaki, dini ve kültürel değerleri sarsmaktan başka bir amaç taşımamaktadır.

Amaç, toplumun mânâ etrafında bütünleşmesini önlemektir. Çalışmam esnasında mülakat yaptığım eşcinsellerin hepsi (% 100) toplumdaki diğer insanların onları normal kabul etmeleri ve kendilerini dışlamaları talebinde bulundular. Avrupa'da eşcinsellerin çok rahat yaşadıklarını, baskı görmediklerini belirten eşcinseller "Türkiye eğer A.E.T.'ye girmek istiyorsa, bize baskı yapmaktan vazgeçmeli" dediler. Eşcinselliğin bir cinsel tercih olduğunu ve bu tercihin toplumda kabul görmesi gerektiğini belirttiler. Türkiye'de eşcinsellik kabul görmediği için, bunun gizli yaşandığını belirten eşcinseller, bunun ise psikolojik bunalımlar yarattığını ifade ettiler.

Eşcinseller, yapacakları mücadelelerle (politik örgütlenme, dernek, v.s.) ve bu konunun toplumdan kaçarak, gizlenerek değil, özgürce yaşanarak (eşcinsel olduğunu gizlemeden) belli bir yere oturacağını ve ayrımcılığın önleneceğini söylediler. Özellikle, Türkiye'nin A.E.T.'ye girmesinin kendilerine büyük bir özgürlük getireceği görüşünü savundular.

Dünyadaki eşcinsellerin konumu Türkiye'den gerçekten farklı. Özellikle Hollanda, Danimarka, Norveç, İsviçre, Almanya... gibi Batı Avrupa ülkelerinde homoseksüellik toplumda büyük ölçüde normal kabul edilmekte, hatta yasalarla homoseksüel ilişki kurma yaşı tesbit edilmektedir.

Dünya Gay'leri (eşcinselleri) Iceberg (Uluslararası Lezbiyen ve Gay Örgütü)'in projesini gerçekleştirmektedirler.

Iceberg ILGA tarafından 5-6 Mart 1987'de Brüksel'de Avrupa Parlamentosu'nda yer alan GRAEL/Gökkuşuğu grubunun girişimleriyle "gayler ve lezbiyenlere karşı ayrımcılık" konusunun duyulmasından sonra kurulmuştur. ILGA projesinin ismi Iceberg olarak belirlendi, amaçları ise Avrupa'daki ayrımcılığı ortaya çıkarmak, ayrımcılıkla mücadele etmek ve Mayıs 1988'de Strasbourg'da resmi olarak saptanan hedefleri kamuoyuna duyurmaktır.

Proje iki bölümden oluşmaktadır. Bir bölüm belgelendirme ve araştırmayla, diğer bölüm politik ve yasal eylemlerle ilgilenecektir. Utrecht Gay ve Lezbiyen Araştırma Bölümü, belgelendirme ve araştırma çalışmalarını örgütlemetedir. COC ise, eylem araştırmalarını örgütlemetedir. Ayrıca Avrupa Parlamentosu Gökkuşuğu grubu 12-13 Ocak 1989 tarihinde "AIDS"le ilgili ayrımcılık konulu bir konferans düzenledi (European Conference, January 12-13 1989 in Brussels/Belgium on AIDS related discrimination).

Ekim 1981'de Avrupa Konseyi Parlamenterler meclisinde eşcinsellere uygulanan ayrımcılık 924 kararla benimsenmiş ve aynı ayın 22'sinde Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde erişkinler arası gay ilişkilerin cezalandırılmasının, insan hakları ve temel özgürlükler kararlarına aykırı olduğu kabul edilmiştir.

Eşcinsellere (Türk eşcinsellere) bir noktada hak vermek lazım. Onların dediği gibi, "Türkiye A.E.T.'ye girecekse, oturup o zaman bu eşcinsellik konusunu yeniden düşünmek zorunda kalacaktır."

Avrupa Topluluğu içinde yer almak isteyen Türkiye, Türk toplumu hoş görsün, kabul etsin ya da etmesin Avrupa ülkelerinin eşcinselliği düzenleyen yasalarına uymak zorunda kalacaktır. Hükümet yetkililerinin, devletin bu konuyu gözden uzak tutmaması şarttır.

Avrupa Konseyi'nde (Parlamenter Asamble) 8 Temmuz 1981'de raportör Mr. Voogd tarafından eşcinsellere karşı "Ayrımcılık Üstüne" adlı öneri taslağında şunlar yer almaktadır:

"Eşcinsellere karşı sürdürülen ayrımcılığın kaldırılması için geçen yıllarda yapılan bazı yasama önerileri ve çabalara karşın homoseksüellerin ayrımcılıktan ve hatta baskıların devamından dolayı acı çektiklerine tanık olunarak, bu konunun dikkate alınması gerekmektedir.

Geleneksel aile yaşamının kendine özgü bir yere ve değere sahip olduğu bugünün çoğulcu toplumlarında eşcinseller hakkında tutanak tutularak, insanların cinsel tercihleri zeminde bazı işlere kabul edilmemesi, saldırgan davranışların varlığı ve bu tür eylemlerin kaynağı olarak önyargının yüzlerce yıllık kalıntı olduğuna inanılması gerekir.

Bazı üye ülkelerde eşcinselliğin hâlâ büyük bir suç olması ve sık sık ağır cezalara çarptırılmasının gözden geçirilmesi gerekmektedir.

Kadın veya erkek olsun, ülkelerindeki yasalar tarafından tanınan reşit olma yaşını kazanan kişilerin kendi rızaları ile cinsel tercihlerini, gelecek cinsel yaşamlarını tayin etme haklarını istediği gibi kullanılabilmesi gerekmektedir.

Cinsel tercih kavramı eklenerek, Avrupa İnsan Hakları Anlaşması'nın 14. maddesi değiştirilmelidir.

Eşcinsellere özellikle kamu sektöründe iş, maaş ve görev güvenliği için kesin eşitlik sağlanması gerekir.

Yetişkinlerin cinsel seçimlerini değiştirmek için yapılan tüm zorunlu tıbbi müdahale ve araştırmaların durdurulması sağlanmalıdır.

Eşlerden birisinin eşcinsel eğilimleri nedeniyle meydana gelen ailevi boşanma sonuçlarında çocukların kalacak yer ve ziyaret hakkının eşcinsel eğilimler neden gösterilerek sınırlandırılmadan, eşitlik ilkeleri doğrultusunda çalışmalar yapılmalıdır.

Hapishaneler ve diğ er kamu yönetimleri, hapishanelerdeki eşcinsellere karşı ş id-
det ve tecavüz tehlikelerine karşı dikkatli olmalıdır.

Avrupa Parlamentosu 13 Mart 1984 tarihinde "iş yerlerinde eşcinselliğ e karşı uy-
gulan an ayrımcılığ a" son verilmesi için karar almış ve bu kararın uygulanması için üye
ülkelere duyurmuştur." (Avrupa konseyinde 8 Temmuz 1981'de hazırlanan "Ayrımcılık
üstüne" adlı öneri taslağ ından çevrilmiştir.)

Avrupa Topluluğ u'na girecek olanların, bu konuda büyük bir istek taşıyanların
bütün bu kararları göz önünde bulundurması gerekecektir. Yıllardır sürüp gelen kendi
dini inancımızdan, töremizden, kültürümüzden ve ahlak yapımızdan gelen değ erle-
ri mi yoksa Avrupa ülkelerinin maddeci kültürüne göre şekillenmiş, yozlaşmış ah-
lak anlayış ını temsil eden değ erleri mi uygulayacağız?

Türk toplumunun, Türk Milletinin en önemli problemi, mana etrafında bütünleş-
me eksikliğ idir. Bizim sosyal yapımıza, dinimize ve geleneklerimize uymayan Avrupa
ahlak ve değ erlerinin Türk toplumunda daha da yaygınlaşması bizi sosyal çözülmeye
doğ ru hızla götürecektir.

Fert ve cemiyet realiteleri bir bütün olduğ una göre, ferdi psikoloji ile cemiyet
problemleri ancak birlikte anlaşılabilir. Bir ferde göre subjektif olan âlem, bir baş-
kası için dış âlemdir ve birbirinden habersiz subjektif âlemlerin aynı değ er hükümlerini
aynı imanla benimsemiş olmamaları sosyal zıtlık ve çatışmalara yol açmaktadır. Bu da
sosyal gelişmenin en mühim şartlarından biri olan bütünleşmeyi önlemektedir. O halde
fertlere ait subjektif realitelere bir moral terbiye ile nüfuz etme politikası (ahlaki olduğ u
kadar) ilmi bir politikadır. Fertlerin subjektif âlemlerine bir moral terbiye ile nüfuz etme
politikasının odak noktası ise, maddi ve manevi hedefler arasında denge kuran ve
maddi hedefleri, cemiyet uğ runa fedakârlık yapmanın yani manevi tatmine ulaşma-
nın bir vasıtası olarak tanıtan Türk-İslam kültürünün tevhid akidesinden ibaret değ er
hük mü olmalıdır. Çünkü Mevlânâ'nın da belirttiğ i gibi; "Bu maddi zevklerin, arzu-
ların hepsi bir merdivene benzer. Merdiven basamakları oturup kalkmağ a elverişli değ il-
dir, üzerine basıp geçmek için yapılmıştır". (51).

Türk Milletinin varlığ ının sürmesi, içten ve dıştan gelecek çözücü etkilere karşı
mücadele edebilmesi ancak kendi kültürel değ erlerimize dönmekle ve bu değ erlerimizi
yeni yetişen genç nesile de öğ retmekle mümkün olacaktır. Bu, cemiyetimizin temelini
oluşturan sağlam aile yapısı için de şarttır.

Kendi milletinin dini inanaçlarına, ahlaki değ erlerine, gelenek ve göreneklerine
bağ lı olan, milli ve manevi değ erlerine saygılı gençlerimiz bu tip sapma davranış lar gös-
termekten uzak kalacaklardır.

(51) KURTKAN Amiran, *Sosyolojik Aç ıdan Tasavvuf ve Laiklik*, 2. b., İst., 1977, sh. 143 - 144.